

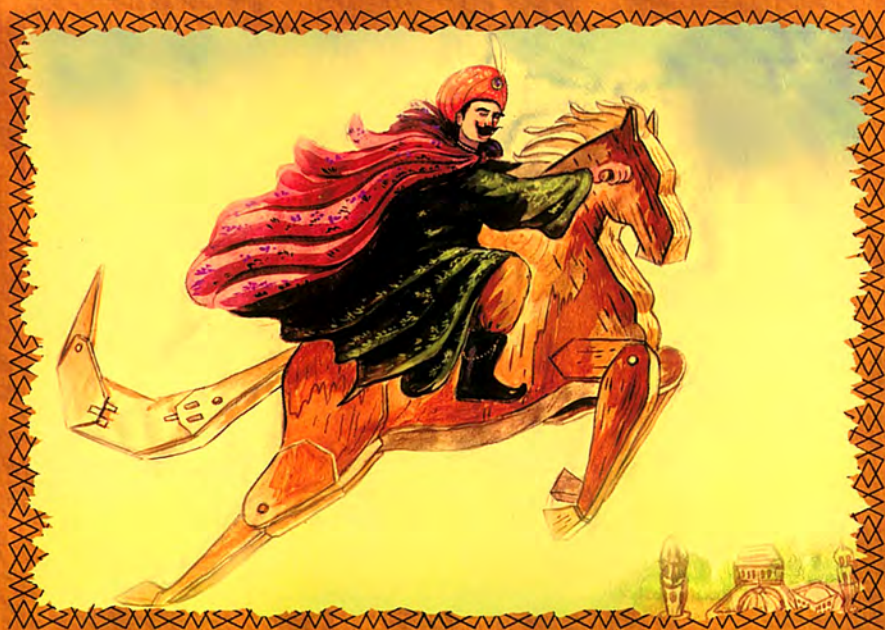
بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

ياغاچ ئات

木马

Yaghach at

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇنۋېرسىتېتى نەشرىياتى
新疆电子音像出版社

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن ئۆگەن ۋە ئوقۇش

ياغاچ ئات

木马

Yaghach at

01. ئادىل پادىشاھ	11. خېمىر باتۇر	21. تۇردى ماقۇلنىڭ قىزلىرى
02. گۈزەللىك بۇلىقى	12. خۇرشىد مەرگەن	22. يامان تەربىيەنىڭ ئاقىۋىتى
03. ئەقىل ۋە مىراس	13. قارا چاچلىق قىز	23. خاسىيەتلىك گۈل
04. گۈل جامغۇرۋايى	14. قوغغۇز ئاغچا	24. بۆلۈنگەننى بۆرە يەر
05. ئىككى ھۈرۈن	15. ياغاچ ئات	25. ھېكمەتلىك ساندۇق
06. مەلىكە بەرنا	16. يېرىل تېشىم	26. ئېسىقچاقنىڭ مېھمان چاقىرىشى
07. مونۇكبىي	17. ھۆنەرنىڭ ھېكمىتى	27. شاھزادە بىلەن يېلىق
08. ئۈچ ئوغۇل	18. پاتىمە بىلەن زۆھرە	28. قىز كىمگە تەئەللۇق
09. ئور توقماق	19. خاسىيەتلىك بۇلاق	29. ياخشىلىق يەردە قالماس
10. ۋاپادار ئاكا	20. ۋىجدانلىق يىگىت	30. ياخشى نىيەت بەختكە ھەمراھ

شىنجاڭ بىلىقۇت شىركىتىدە تۈزۈلدى

ISBN 978-7-900511-10-2

باھاسى: 240.00 يۈەن (جەمئىي 30 تۈر، بەككە باھاسى 8.00 يۈەن)
价格: 240.00 元 (共 30 种类, 单价 8.00 元)

9 787900 511102

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن ئۆگىنىش

ياغاخات

木马

Yaghach at

تەجرىبىلىك ئاتا-ئانىلار پەرزەنت تەربىيەلەشتە ئەجدادلاردىن قالغان
ھاياتىي ھېكمەتلەردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشنى؛ راۋان تىل، قىزىقارلىق
ۋە قەلبىگە تەسىر قىلىدىغان قەلبىگە تەبىئىي ئورنىشىپ، ئۇلارنىڭ ئۆمۈرلۈك
دەستىمىسىگە ئايلىنىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ. «بىلىقۇت بالىلار
چۆچەكلىرى»گە خەلق ئاغزاكى ئىجادىيىتىدىكى ھاياتىي كۈچكە تولغان
چۆچەكلەر بالىلارچە ساددا ۋە چۈچۈك تىلدا پىششىقلىنىپ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ،
بۇ چۆچەكلەردە باتۇرلار ئالقىشلىنىپ، ئەقىل ئىشلىتىش، تەدبىرلىك بولۇش،
ئىلىم-پەن، ھۈنەر ئۆگىنىش تەشەببۇس قىلىنىدۇ، ئاقكۆڭۈل، سەمىمىي، ۋاپادار
بولۇش، تەبىئەت ۋە ھاياتىياتلارنى سۆيۈش، ئۇلارنى قەدىرلەش تەكىتلىنىپ،
چېۋەر، ئىللىق، خۇشپىچىم بولۇشتەك ئالىيچاناب روھ مەدھىيەلىنىدۇ.

شىنجاڭ بىلىقۇت شىركىتىدە تۈزۈلدى
新疆碧利库特公司开发

بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

يىغاچ ات

木马

Yaghuqut at

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن-سىن نەشرىياتى
新疆电子音像出版社

书 名 儿童故事
编 写 碧利库特公
责任编辑 古丽巴哈尔, 牙里坤·肉孜
责任校对 克尤木·吐尔逊
设 计 艾尼瓦尔·吐尔逊, 伊尔夏提(书法家), 伊利亚尔(画家)
马合木提江(画家)
出 版 新疆电子音像出版社
地 址 乌鲁木齐市西虹西路36号
邮 编 830000
发 行 新疆新华书店
印 刷 新疆新华印刷厂
开 本 850×1168mm 1/32
印 张 2.5
版 次 2010年8月第1版
印 次 2010年8月第1次印刷
书 号 ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2
定 价 240元 (共30种类, 单价8.00元)

نەشرىياتتىن

ھەرقايسىمىز كىچىكىمىزدىن باشلاپ بوۋا - مومىمىز ۋە ئاتا - ئانىمىز ئېيتىپ بەرگەن ساماۋى چۆچەكلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن يېتەرلىك روھىي ئوزۇق ۋە تەربىيە ئېلىپ چوڭ بولغان. شۇنىڭ ئۈچۈن ياللارنى تەربىيەلەشتە، ئۇلارنى ئەدەپ - ئەخلاقلىق، قائىدە - يوسۇنلۇق چوڭ قىلىشتا، ئەقىل بۇلىقنى ئېچىشتا چۆچەكتەك ئەپچىل ۋە قوللىنىشچان ئۈنۈملۈك ۋاستە بولمىسا كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلقىمىزدە يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى چۆچەك ئاڭلاشنى ۋە ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ياللارغا ئائىت كىتاب ۋە ئۇن - سىن بۇيۇملىرى نەشر قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشىپ كېلىۋاتقان شىنجاڭ بىلىقۇت ئېلېكترون پەن-تېخنىكىسى شىركىتى خەلقىمىزنىڭ چۆچەككە بولغان تەشەننالىقنى قاندۇرۇش، پەرزەنتلەرنىڭ خەلقىمىز ياراتقان چۆچەك خەزىنىسىدىن خەۋەردار قىلىش ۋە ئۇلارنى تەربىيەلەش مەقسىتىدە، «بىلىقۇت ياللار چۆچەكلىرى» ناملىق بۇ بىر يۈرۈش كىتابچىلارنى تەييارلاپ ياللارغا سۇندى. بۇ كىتابلارغا كىرگۈزۈلگەن چۆچەكلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى خەزىنىسىدىكى ناھايىتى مۇھىم، مەزمۇنى چوڭقۇر، تەربىيىۋى ئەھمىيىتى زور بولغان

چۆچەكلەردىن تاللىنىپ، ئۇلارنى بالىلارنىڭ تىلىغا ئايلاندۇرۇپ بىر قېتىم پىششىقلاپ ئىشلەشتىن ئۆتكۈزۈش ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنت تەربىيىسىدە پايدىلىنىشىغا تولمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ.

«بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» — چۆچەكلەرنىڭ مەزمۇنى بويىچە ئايرىم - ئايرىم رەتلەنگەن بولۇپ، ھەر بىر چۆچەك مۆھتەرمە بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ئامراق نەۋرىسى بىلقۇتجاننىڭ قىسقا - قىسقا دىئالوگلىرى ئارقىلىق بىر - بىرىگە باغلىنىپ، بىر پۈتۈن گەۋدە ھاسىل قىلىدۇ. چۆچەكلەرنىڭ تىلى چۈچۈك، راۋان ۋە يېقىملىق بولۇپ، ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان پەرزەنتلەرنىڭ ئوقۇشىغا تولمۇ باب كېلىدۇ. بىز بۇ بىر يۈرۈش كىتابنى پەرزەنتلىرىنى ياراملىق تەربىيەلەش يولىدا ئىزدىنىۋاتقان ئاتا - ئانىلارغا ۋە بىلىمگە تەشنا پەرزەنتلەرگە ئالاھىدە تەۋسىيە قىلىمىز.

مۇندەرىجە

- 1 ..... ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى
- 3 ..... ھۈنەر تۈگمەس بايلىق
- 10 ..... ھۈنەرى يوقنىڭ جېنى يوق
- 17 ..... ياغاچ ئات
- 47 ..... ھۈنەر پۈتمەس گۆھەر
- 53 ..... قىرىق ھۈنەر ھۈنەر ئەمەس، ئەسلى ھۈنەر چويلچىلىق
- 59 ..... ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى
- 63 ..... ئالتۇن ۋە قەلەم
- 65 ..... ئالتۇننىڭ تەسىرىدە
- 73 ..... ئۇستازنىڭ ھىلىسى

ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى

ھۈنەر خۇددى ئاش ۋە نانغا ئوخشاش ئادەمگە كۈندە كېرەك. شۇڭا ھەر بىر كىشى چوقۇم ئۆمرىدە ھۈنەر ئىگىلەشكە ئەھمىيەت بېرىشى، ھۈنەر ئارقىلىق روناق تېپىشقا ئىنتىلىشى كېرەك. شۇنداق قىلغاندىلا بېشىغا كۈن چۈشكەندە، قىيىن ئىشلارغا يو-لۇققاندا ئوڭايلا ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇپ كېتەلەيدۇ. مەلۇم بىر ئىشنى ئەپلەشتۈرۈپ قىلالىغان ئادەم ھەرقانداق جايغا بارسا ئۆزىگە مۇ-ناسىپ ئىش تاپالايدۇ. بۇنىڭ بىلەن قورسىقى تويغۇدەك تاماققا، بويى ئىسسىغۇدەك كىيىمگە ۋە بېشىنى تىققۇدەك ئۆيگە ئىگە بولالايدۇ. مانا بۇ بىرەر ئىشنى بىلگەن، ھۈنەر ئۆگەنگەن كىشى-نىڭ ئەڭ ئەقەللىي ئېرىشىدىغان مەرتىۋىسى ھېسابلىنىدۇ.

مۆھتەرەم بوۋاي نەۋرىسى بىلىقۇتجانغا ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى، كىشىلەرنى ھۈنەر ئۆگىنىشكە قانداق يېتەكلەش قاتارلىق مەسىد-

لىلەردە تونۇشنى ئاي-دىڭلاشتۇرۇشنىڭ تولمۇ مۇھىملىقىنى ھېس قىلغان ئىدى. شۇڭا، بىلىقۇتجانغا ھۈنەرگە مۇناسىۋەتلىك چۆچەكلەرنى داۋاملىق ئېيى-

تېپىپ بېرىشنى كۆڭلىگە پۈككەن ئىدى.
 — جېنىم بالام! — دېدى بوۋاي بۈگۈن بىلقۇتجاننى يېنىغا
 ئولتۇرغۇزۇۋېلىپ، — مېنىڭ ھۈنەر ۋە ئۇنىڭ خاسىيىتى ھەق-
 قىدە سۆزلىگەنلىرىمدىن نېمىلەرنى ھېس قىلدىڭ؟
 بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ مۇشۇنداق سوئالنى سورايدىغانلىقىنى
 ئالدىن بىلىدىغاندەك:

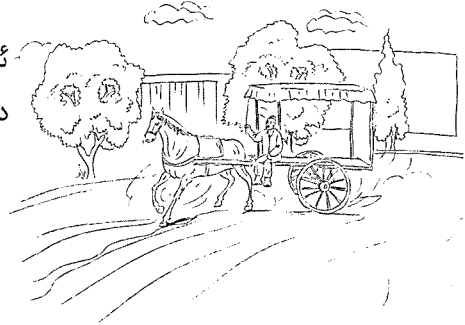
— جېنىم بوۋا! — دېدى تەمكىنلىك بىلەن، — مەن ھۈنەر
 ۋە ئۇنىڭ خاسىيىتى ھەققىدىكى سۆزلىرىڭىزنى، نەسىھەتلىرى-
 ڭىزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، قەلبىمدە چوڭ بولغۇچە بىرەر ھۈ-
 نەرنى چىڭ تۇتۇپ ئۆگىنىش ۋە بىرنەچچە ھۈنەرنى ئاز-تولا
 ئۆگىنىپ قويۇش ئىستىكى جۇش ئۇرغان ئىدى. ھازىرمۇ بۇ
 قىزغىنلىقىم ئازراقمۇ پەسىيىپ قالغىنى يوق. مەن چوقۇم بۇ
 ۋەدەمنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا تىرىشىمەن...

بوۋاي بېشى كۆككە يەتكەندەك خۇشال بولۇپ:

— شۇنداقمۇ؟ ئەمدى مېنىڭ نەۋرەمگە ئوخشاپسەن. مۇشۇ
 يېقىملىق گېپىڭ ئۈچۈن مەن ساڭا ناھايىتى ئەھمىيەتلىك بىر
 چۆچەك ئېيتىپ بېرىمەن، قۇلاق سېلىپ ئاڭلا! — دېدى.

بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ

ئاغزىغا تەلمۈرۈپ ئولتۇر-
 دى.

ھۈنەر توگمەس بايلىق

قەدىمكى زاماندا بىر پادىشاھ ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ دىلدار ئىدى. سىملىك يالغۇز قىزى بار ئىكەن. شۇڭا ئۇنىڭ كېچە - كۈندۈز ئويلايدىغىنى قىزنى دۆلەت ئىشلىرىدىن خەۋىرى بار، ئوقۇمۇش - لۇق بىرەر كىشىگە ياتلىق قىلىپ، خاتىرجەم بولۇش ئىكەن.

پادىشاھ بۇ ئارزۇسىغا يېتىش ئۈچۈن دىلدارنى كىچىكىدىنلا داغلىق ئۇستازلارنىڭ قولىدا ئوقۇتۇپتۇ. دىلدار بويىغا يەتكەندە بىلىمدە كامالەتكە يېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەلىكە دىلدار تەڭداشسىز ساھىبجامال بولغاچقا، ئۇنىڭ نامى ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ، نۇرغۇن شەھەرلەرگە بېرىپ يېتىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭغا كاتتا بىر مەملىكەت پادىشاھىنىڭ ئوغلىدىن ئەلچى كەپتۇ. پادىشاھ كەلگەن ئەلچىدىن ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، ناھايىتى

خۇشال بولۇپ، قىزى دىلدارنىڭ قېشىغا كىشى كىرگۈزۈپتۇ. دىلدار كىرگەن كىشىدىن:

— ئۇ يىگىتنىڭ نېمە ھۈنەرى بار ئىكەن؟ — دەپ

سورايتتۇ. ئۇ كىشى ھەيران بولۇپ:

— ھۈرمەتلىك مەلىكەم، سىلگە ئەلچى ئەۋەتكەن يىگىت كاتتا بىر ئەل پادىشاھىنىڭ شاھزادىسى، تەخت ۋارىسى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنداقتىمۇ مەلىكە يەنە:

— ئۇنداقتا ئۇ يىگىت لايىقىم ئەمەسكەن، — دەپتۇ.

پادىشاھ ئاچچىقلىنىپ يەنە بىر قانچە نۆۋەت كىشى كىرگۈ-زۈپتۇ. مەلىكە يەنىلا ماقۇل بولماپتۇ. ئانىسى كىرىپ ئەھۋالنى بىرمۇبىر ئېيتقانكەن. بۇنىڭغىمۇ ھېچ كۆنمەپتۇ. پادىشاھ ئامال-سىز ئەلچىلەرنى قايتۇرۇۋېتىپتۇ.

ئارىدىن كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلار ئۆتۈپتۇ. دىلدار قىزىنىڭ ئال-دىغانى — نى شەھەرلەردىن ئەلچىلەر كەلسىمۇ، ئۇ يەنىلا «ھۈنرى بارمىكەن؟» دېگەن سۆزنى تەكرارلاپ كەلگەنلەرنى يولغا ساپتۇ، بىر كۈنى پادىشاھ ئاچچىقىنى ئىچىگە يۈتۈپ قىزىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ:

— ئەي قىزىم، — دەپتۇ پادىشاھ، — سىزگە پۇل دېسە پۇ-لى، مال — دۇنيا دېسە مال — دۇنياسى بار ئېسىل يىگىتلەردىن ئەلچى كەلدى. نېمىشقا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى «ھۈنرى بارمى-كەن؟» دەپ يولغا سالىسىز؟

سىزنىڭ ئىلىمىدە كامالەتكە يەتكەنلىكىڭىز، ئەقىل — پاراسەتلىكلىكىڭىز جاھانغا مەشھۇر، لېكىن ئۆمۈرلۈك ئىشىڭىزغا كەلگەندە نېمانچە

ئەقىلسىزلىك قىلىدىغانسىز؟

دىلدار دادىسىغا سەمىمىيلىك بىلەن:

— ئەي ھۆرمەتلىك شاھ ئاتا، سىز شانۇ شەۋكەتتە شۇنداق كاتتا، شۇنداقلا ماڭا ئاتا بولسىڭىزمۇ، ئەمما بىر ھەقىقەتنى چۈشەنمەيدىكەنسىز. مال — دۇنيا، ۋەج — ئوقۇت ۋاقتىلىق نەرسە، بەربىر تۈگەيدۇ. بىلىم، ھۈنەر — كەسىپ بولسا زامان — زامانلارغىچە ئۆز ئىگىسىگە ھەمراھتۇر، بەخت — سائادەت كەل — تۈرگۈچى ئەڭ قىممەتلىك تۈگىمەس بايلىقتۇر. شۇڭا مەن ئۆز لايىقىمنى بىرەر ھۈنەرۋەن، كەسىپ ئىگىسىدىن تاللىماقچىمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

پادىشاھ قاتتىق ھار ئېلىپ، قىزىنى دېگىنىگە تويغۇزماقچى بوپتۇ. ئۇ ئوردىدىكىلەردىن:

— ھۈنەر — كەسىپ ئىچىدە قايسى ھۈنەر ئەڭ چاكنا ھەم پەستۇر؟ — دەپ سوراپتۇ.

ئوردىدىكىلەردىن بىرى: «توقۇم تىكىش ئەڭ چاكنا ۋە مەي — نەت ھۈنەردۇر» دەپتۇ. پادىشاھ كەچتە نۆكەرلىرىگە شەھەرنىڭ چېتىدىكى بىر كوچىدىن توقۇم تىكىۋاتقان كىيىملىرى كونا،

چىرايىنى تەمرەتكە بېسىپ كەتكەن بىر ئۇستامنى تاپ — تۇرۇپ كەپتۇ. پادىشاھ قى — زىدىن سۆز ئالمايلا:

— مەن پىكىرىڭىز بو — يىچە سىزنى بۇ ھۈنەرۋەنگە

چېتىپ قويدۇم. ھازىرلا بۇ شەھەردىن كېتىپ، ئۆز كۈنۈڭلارنى ئېلىڭلار. «ھۈنرىڭلار» نىڭ قەدرىگە يېتىڭلار، مېنىڭ ئەمدى سىزدەك قىزىم يوق، — دەپ يولغا ساپتۇ.

دىلدار توقۇمچى بىلەن يىراق بىر يېزىغا بېرىپ، بىر كەپە ياساپ ئولتۇرۇپتۇ. ئېرى توقۇم تىكىپ سېتىپ تاپقان پۇلغا ئاش - ئوزۇق، كىيىم - كېچەك ئېلىپ، خاتىرجەم تىرىكچىلىك قىپتۇ. ئېرىنىڭ يۈزىدىكى تەمرەتكە يوقاپ، چىرايىغا قان يۈگۈ - رۇپ، بەستلىك بىر يىگىتكە ئايلىنىپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى پادىشاھ جەڭدە قانچە ئېلىشىمۇ يېڭىدە - لىپ قېلىپ، جېنىنى ئارانلا ئېلىپ يىراق جاڭگالغا قېچىپ كې - تىپتۇ. ئۇ قېچىپ يۈرۈپ جېنى تۇمشۇقىغا يەتكەندە باغۇ بوستاندا - لىق بىر قورۇغا يولۇقۇپتۇ. ئىشك ئالدىغا كېلىپ، نېمە قىلارد - نى بىلمەي بىردەم تۇرۇپتۇ - دە، نائىلاج تەۋەككۈل دەپ ھويلىغا كىرىپتۇ. قارىسا بىر كىشى توقۇم تىكىۋاتقۇدەك، يۈزىگە چۈمبەل ئوربۇلغان بىر مەزلۇم كىشى يىپ ئېشىۋاتقۇدەك، بۇ نەق مەلىكە دىلدار ۋە ئۇنىڭ توقۇمچى ئېرى ئىكەن.

پادىشاھ ئەيمەنگەن

ھالدا ئۆزىنىڭ بىر يولۇچى

ئىكەنلىكىنى، يەيدىغان ئو -

زۇقى تۈگەپ بۇ يەرگە پاناھ

تىلەپ كىرگەنلىكىنى ئېيى -

تىپتۇ. توقۇمچى يىگىت بى -

لەن دىلدار ئۇنى ئۆيىگە باشلاپ، ئالدىغا مەزە قويۇپ قورسىقىنى تويغۇزۇپتۇ. بۇ چاغدا دىلدار شاھ دادىسىنى تونۇپتۇ ھەم ئۇنى راست سۆزلەشكە ئۈندەپتۇ. پادىشاھ ئائىلاج بولغان ئەھۋالنى بىر - بىرلەپ بايان قىلىپتۇ. ئاخىرىدا كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياشلار تۆ - كۈلۈپ بۇ ئىككى ئەر - خوتۇنغا قاراپ:

— مېنىڭ دىلدار ئىسىملىك ناھايىتى ئەقىللىق بىر قىزىم بار ئىدى. بىر نەچچە يىل بۇرۇن مەن ئۇنى بىر ھۈنەرۋەنگە بېرىپ شەھەردىن ھەيدىۋەتكەندىم، ئۇ دائىم: «پۇل، مال - دۇنيا دېگەن ھامان تۈگەيدۇ، مەڭگۈ تۈگمەيدىغان بايلىق — بىلىم، ھۈنەر - دۇر» دەيتتى. سىلەر بىر ئەھلى ھۈنەرۋەن ئىكەنسىلەر، بىر ئوبدان روزغارنىڭلارنى كۆرۈپ قىزىمنىڭ ئاشۇ سۆزلىرىنى ئەسلەپ قالدىم، — دەپ يىغلاپ كېتىپتۇ. بۇ چاغدا دىلدار يۈزىدىكى چۈمبىلىنى ئۆرۈپ:

— دادا...! قىزىڭىز دىلدار مەن بولمەن، — دېگەنكەن، پا - دىشاھ تولىمۇ خۇرسەن بولۇپ، قىزىنى باغرىغا بېسىپتۇ. ئۆزى - نىڭ بۇرۇن ھەقىقەتەن خاتا قىلغانلىقىنى، ئەمدى «ھۈنەر تۈگە - مەس بايلىق» دېگەن سۆزنىڭ ھەقىقەتلىكىنى چۈشەنگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

دىلدار بىلەن ئېرى شۇنىڭدىن كېيىن گۈلدەك ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى بىلەن قېرىپ، يېشى بىر يەر - گە بېرىپ قالغان شاھ دادىسى.

سىنىڭ ھالىدىن ياخشى خەۋەر ئېلىپ بىللە ھايات كەچۈرۈپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ چۆچەكنى ئاڭلاپ شۇنچىلىك ھاياجانلىنىپ
كەتتىكى، ئۆزىنى زادىلا بېسىۋالماي قالدى.

— بوۋا، قارىغاندا ھۈنەر بەك خاسىيەتلىك ئوخشايدۇ — ھە؟! —
دېدى ئۇ شوخلۇق بىلەن.

مۆھتەرەم بوۋاي قىزغىنلىق بىلەن چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دې-

دى:

— يۇقىرىقى چۆچەكتە پادىشاھنىڭ قىزى دىلدار ھەرقانچە

چوڭ باي، بەگزادە، شاھزادە بولسىمۇ ھەممىسىنى «ھۈنرى يوق-

كەن» دېگەن باھانە بىلەن ياراتمايدۇ. ئاخىر ئۇ ئاتىسىنىڭ ئوچ

ئېلىشى بىلەن توقۇم تىككۈچىگە ياتلىق بولىدۇ، ئەمما ئاخىردا

يەنىلا ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى بىلەن قەددىنى رۇسلاپ ياخشى كۈنگە

ئېرىشىدۇ. ھۈنەرنىڭ خاسىيىتىمۇ دەل مۇشۇ يەردە. ئەي قەدىر-

لىك بالام! شۇنى يادىڭدا چىڭ تۇتقىنكى، قولىدىن ھېچنېمە كەل-

مەيدىغان، ئاتا — ئانىسىنىڭ نەسلى — نەسەبىگە تايىنىپ ماختىنىپ

يۈرىدىغان، پۇل — مېلىنىڭ كۆپلۈكىدىن مەيدىسىگە مۇشتلايدىغان

ئادەم بولسا، سېپى ئۆزىدىن

نادان ۋە قارا قورساق ھېساب-

لىنىدۇ. چۈنكى، مەرتىۋە —

مەنسەپ، پۇل — مال بىر كۈ-

نى بولمىسا بىر كۈنى قول-

دىن كېتىشى مۇمكىن. ئەم-

ما ئىلىم ۋە ھۈنەر ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدىمۇ قولدىن كەتمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھۈنەرسىز كىشىلەر ئەڭ ئاخىردا ھەسرەت - نادامەت ئىچىدە سەرسان بولىدۇ. بالام، ھۈنەرنى ھەرقانداق ۋاقىتتا - تا ئۆگىنىۋالغىلى بولىدۇ. پەقەت ئۇنىڭغا كۆڭۈل قويۇش ھەممىدىن مۇھىم. شۇنىڭ ئۈچۈن سەنمۇ بۇ ئۆمرۈڭدە بىرەر ھۈنەرنى چىڭ تۇتۇپ ئۆگەن، ئاندىن باشقا ھۈنەرلەرنىمۇ ئاز - تولا بولسىمۇ ئۆگىنىۋېلىشقا تىرىشقىن.

— ماقۇل بوۋا، چوقۇم دېگىنىڭىزدەك قىلىمەن!

— ئەمدى يەنە بىر ياخشى چۆچەك يادىمغا يېتىپ قالدى. بۇ -

نىمۇ ئېيتىپ بېرىي، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ۋە ۋەزىمىن ئا - ھاڭدا سۆزلەشكە باشلىدى.

ھۈنرى يوقنىڭ جېنى يوق

قەدىمكى زاماندا، يىراق بىر ماكاندا بىر شەھەر بار ئىكەن. بۇ شەھەرگە ئابدۇلئەزىزخان ئىسىملىك بىر كىشى پادىشاھ ئىكەن. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى بولۇپ، چوڭىنىڭ ئىسمى ئابدۇلقا. دىرخان، كىچىكىنىڭ ئىسمى ئابدۇلۋارىسخان ئىكەن. كىچىك شەھەردىن توقسان توققۇزى، سەھرا بازىرىدىن توققۇز يۈز توقسان توققۇزى بۇ پادىشاھنىڭ ئاغزىغا قارايدىكەن. ياۋاشقا زۇلۇم سال-ماسلىق، يامانغا رەھىم قىلماسلىق ئابدۇلئەزىزخاننىڭ ئەل سوراشتىكى مىزانى ئىكەن. پارخور ئەمەلدارلارنى جازالاپ، ئەدىلى - ئادالەت ئورنىتىش، ئوغرى - قاراقچىلارنى زىندانغا تاشلاپ ئەلنى تىنچىتىش، ئېرىق - ئۆستەڭ چاپتۇرۇپ، چۆللەرنى گۈلزارلىققا ئايلاندۇرۇش، ئادەم ياشىغانلىكى جايلارنىڭ ھەممىسىدە مەكتەپ ئاچقۇزۇپ بالىلارنى ئوقۇتۇش، ئەقىل - ھوشى جايىدا ئادەملەر - نىڭ ھەممىسىگە ھۈنەر -

كەسىپ ئىگىلىتىپ موھ-تاجلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش، ئەلنىڭ ئاغزىنى ئاشقا، ئې-غىلىنى مالغا، يانچۇقنى پۇلغا تولدۇرۇپ، باياشات

قىلىش ئۇنىڭ دائىملىق ئىشى ئىكەن. شۇڭا، پۇقرالار ئۇنىڭدىن بەكمۇ مىننەتدار ئىكەن.

بىر كۈنى ئابدۇلئەزىزخان چوڭ ئوغلىنى ئوردا ئىشلىرىغا ئارىلاشتۇرۇپ، كىچىك ئوغلىنى باشقا بىر شەھەرگە ئوقۇشقا ئەۋەتىپتۇ.

چوڭ شاھزادە ئوردا ئىشلىرىغا ئارىلىشىپ يۈرگەن بولسىدە، دادىسىنىڭ ئىشلىرىغا قىلچە قىزىقماپتۇ. ھەر كۈنى سىرتقا چىقىپ، ئالدى بىلەن تۆمۈرچىلىك كوچىسىغا بېرىپ قاينام تاشقىنلىق مەنزىرىنى بىر دەم كۆرىدىكەن. دە، ئاستا كېتىپ قالىدىكەن. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن شاھزادە شەھەرنىڭ بۇلۇڭ كوچىلىرىدىكى ئەسكى ئىشلارغا ئۆگىنىپ قاپتۇ. ئابدۇلئەزىزخان شاھزادىنىڭ يامان يولغا كىرىپ قالغىنىنى بىلمەيدىكەن. بىلىدەن-غانلار ئېيتىپ قويۇشتىن قورقىدىكەن.

كۈنلەر، ئاي - يىللار ئۆتۈپ، ئابدۇلئەزىزخان ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلغاندىن كېيىن، شاھلىق چوڭ شاھزادىگە مىراس قاپتۇ، ئوردا ئەھلىدىن ئۇلۇغ - ئۇششاق پۇقراغىچە ھەممىسى يېڭى شاھنى قىزغىن مۇبارەكلىشىپتۇ.

ئۇزاق ئۆتمەي كىچىك

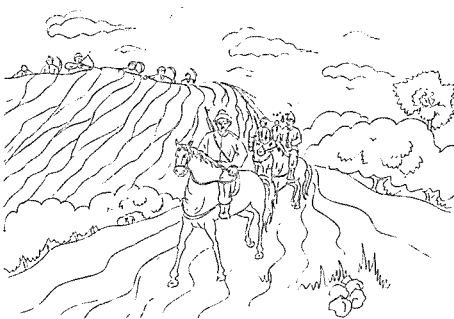
شاھزادە ئوقۇشنى تاماملاپ

ئاكسىنىڭ ئەلنى ئىدارە

قىلىش ئىشلىرىغا ياردەم-

لىشىش مەقسىتىدە كېلىپ-

تۇ، ئەمما ئابدۇلقادىرخان

نەچچە ئاي جەرياندا ئىنىسىدىن بىرەر قېتىم مۇمەسلىھەت سو-
رماپتۇ. كۈنى كەيپ - ساپا بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. مەلىكەتتە ئەدلى -
ئادالەت ئاز بېشىقا باشلاپتۇ. چوڭ - كىچىك مەنسەپدارلار دېگۈدەك
خىيانەتچىلىك، پارخورلۇققا كۆنۈپ كېتىپتۇ. ئوغرى - قى-
مارۋاز، بەگگى - قاراقچىلار قۇتراپ ئەلگە ئامانلىق بەرمەپتۇ.
چىداپ تۇرالمىغان خەلق تەرەپ - تەرەپتىن غوۋغا كۆتۈرۈپ-
تۇ. ئابدۇلقادىرخان كېيىنكى كۈنلەردە ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپال-
ماي قاپتۇ - دە، شاھلىقنى ئىنىسى ئابدۇلقادىرخانغا ئۆتۈنۈپ
بېرىپتۇ.

ئابدۇلقادىرخان پادىشاھ بولغان كۈنىدىن باشلاپ، مەرھۇم
دادىسىنىڭ شاھلىق ئىشلىرىغا چىن ئىخلاسى بىلەن ۋارىسلىق
قىلىپ، غوۋغانى تىنچىتىپتۇ. ئەل كۆڭلى خاتىرجەم بولغانىد-
رى، ئابدۇلقادىرخاننىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرى پاش بولۇپ، ئۇ-
نىڭ ئەل ئىچىدە يۈزىنى كۆتۈرۈپ يۈرگۈدەك يېرى قالماپتۇ. ئۇ
ئاخىر شەھەرنى تاشلاپ باشقا ئەلگە كېتىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ،
ئىنىسىدىن مىراس تەلەپ قىپتۇ. ئىنىسى دادىسىدىن قالغان ۋەج -
دۇنياسىنى ئىككىگە بۆلۈپ، بىر ئۆلۈشنى ئاكىسىغا بېرىپتۇ.

ئابدۇلقادىرخان يېرىم
ئاي يول يۈرگەندىن كېيىن،
قوشنا ئەلنىڭ كىچىكرەك
بىر شەھەرگە يېتىپ كەپ-
تۇ. بۇ شەھەر ئۇنىڭ كۆزىگە
ئىسسىق كۆرۈنۈپ قاپتۇ -

دە، ئىككى ئېغىز ئۆي سېتىۋېلىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپ - تۇ. بىكار يېتىپ، بۇزۇپ خەجلىگەچكە، ئېلىپ كەلگەن مال - دۇنياسى ئالتە ئاي بولار - بولمايلا پاك - پاكىز تۈگەپتۇ. ئىككى ئېغىز ئۆيىنى سېتىپ پۇلىغا ئوزۇق، كۆكتات سېتىۋېلىپ، بىرەر يىلغىچە جان ساقلاپتۇ، ئۇنىڭ تۆت بالىسى كۈن بويى «ئانا قور - سىقىم ئاچتى» دەپ يىغلايدىغان بوپتۇ. خوتۇنى: «ھوي ئادەم، بىر ئىلاج قىلايلى» دەيدىكەن.

ئابدۇلقادىر خان ھېچ ئامال تاپالماي، كوچىغا چىقىپتۇ - دە، ماڭە - ماڭە تۆمۈرچىلىك كوچىسىغا بېرىپ قايتۇ. شۇ ھامان ئوقۇماي كەيپ - ساپا قىلىپ يۈرگەن چاغلاردا پات - پات كې - لىپ چۆرگىلەپ كېتىدىغان ئۆز شەھىرىدىكى تۆمۈرچىلىك كو - چىسى ئېسىگە يېتىپتۇ - دە، خىيال سۈرۈپ ئۇزاق تۇرۇپ قايتۇ. — ئۇكام، قىلدۇرىدىغان ئىشىڭىز بارمىدى؟ — دەپتۇ بىر تۆمۈرچى.

ئابدۇلقادىر خان نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي سەل گاڭگىراپتۇ

ۋە:

— ئىشىمغۇ يوقتى، ئەمدى شۇ، قاشلىرىغا كېلىۋىدىم، —

دەپتۇ.

تۆمۈرچى بۇ يىگىتنىڭ سولغۇن چىرايىغا بىر قۇر نەزەر سالغاندىن كېيىن، ئىشىنى قويۇپ ئابدۇلقادىر - خاننى دۇكان ئۆيىگە باشلاپ

كۈرىپتۇ. ئابدۇلقادىرخان ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى قىسقىچە بايان قىپتۇ ۋە ئۇستامنىڭ رازىلىقى بىلەن بۇ دۇكاندىن ئىش تېپىپتۇ.

ئۇ، ھەر كۈنى ئەتىگەندىن كەچكىچە كۆرۈك باسدىكەن. ئۇنىڭ تۆت بالىسى بارلىقىنى بىلگەن ئۇستام «شاگىرت بولغاندىن كىن» دەپ ئولتۇرماي تاپاۋىتىنىڭ ئاز - كۆپلۈكىگە قاراپ خىراجەت بېرىدىكەن، ئابدۇلقادىرخان بۇ پۇلغا يېمەكلىك سېتىپتۇ. ئۇ يىل باقىدىكەن.

شۇ تەرىقىدە ئۈچ - تۆت يىل ئۆتۈپتۇ، كۆرۈك بېسىپ زېرىككەن چاغلىرىدا ئانچە - مۇنچە بازغان ئۇرۇپمۇ قويدىكەن. بولغا تۇنۇپمۇ قويدىكەن، ئىشقىلىپ، ئۇ لاخشىگىر، بىگىز - قىغراق سوقالايدىغان، كەكە - پالتا قاقالايدىغان بوپتۇ. شاگىر - تىنىڭ بۇنچىلىك ئىخلاس قىلىپ ئىشلىگىنىنى كۆرگەن قاسىد - ماخۇن ئۇستام: «ھۈنەرنى بالا چېغىڭىزدىن باشلاپ ئۆگەنگەن بولسىڭىز، ھازىر داڭ چىقىراتتىڭىز، كېچىككەن بولسىڭىزمۇ خېلى ئۆگەندىڭىز» دەپتۇ - دە، بىر قازان پولۇ ئېيتىپ، ئەل - جامائەتنى چاقىرىپ، دۇكان ئايرىپ بېرىپتۇ. ئۇستامنىڭ بۇنداق

چىلىك مېھىر - شەپقەت قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئابدۇلقادىرخان خىجالەت بو - لۇپ: «ئۇستام مەن ئۆزلىرىدى - نى رازى قىلالمىدىم» دەپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

— ئۆگەنگەن ھۈنەر ئىگىز بىلەن بالىلار ئىگىزنى ئاچ قويماي بېقىپ، ئىناق تۇرمۇش كەچۈرسىڭىز، مەن شۇنىڭغا رازى، — دەپتۇ قاسماخۇن ئۈستام.

ئابدۇلقادىر خان كۆز يېشىنى سۈرتۈۋېتىپ بىر قانچە يىلدىن بېرى سىر ساقلاپ كەلگەن نەسەبنامىسىنى ئاشكارىلاپتۇ ۋە نەسەبكە چوقۇنۇپ، ئىلىم ئۆگەنمىگەنلىكىگە، ھۈنەر ئىگىلىمىگەنلىكىگە قاتتىق پۇشايمان قىلغانلىقىنى ئىزھار قىپتۇ.

— پۇشايمان قىلىشنىڭ ئورنىغا، — دەپتۇ قاسماخۇن ئۈستام، — دانىشمەنلەرنىڭ «ھۈنەر نەسەبتىن ئۇلۇغ» دېگەن ھېكمىتىنىڭ توغرىلىقىنى تونۇپ، بالىلار ئىگىزنى ئالدى بىلەن ئوقۇتۇڭ، ئوقۇپ بولغاندا، بىرىنچىدىن، تەمگەر بولمىسۇن، ئىككىنچىدىن، موھتاجلىق دەردى تارتىمىسۇن دېسىڭىز، دەرھال ھۈنەر ۋەنگە شاگىرتلىققا بېرىپ كەسىپ ئۆگىتىڭ، ئەگەر ھۈنەر ئۆگەتمىسىڭىز، تۇرمۇشى غۇربەتچىلىكتە قالغاندا، ھايات بولسىڭىز سىزنى خارلايدۇ. ئۆلۈپ كەتكەن بولسىڭىز، قەبرىڭىزگە بېرىپ قارغايىدۇ، — دەپتۇ.

ئابدۇلقادىر خان كېيىن بالىلارنى ئوقۇتۇپ، ئىلىملىك، ھۈنەرلىك قىلىپ يېتىشتۈرۈپتۇ ۋە كېيىنكى ئۆمرىنى پاراغەتتە ئۆتكۈزۈپتۇ.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا «ھۈنەر يوقنىڭ جېنى يوق» دېگەن ماقال ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

بىلقۇتجان چۆچەك ئاخىرلاشقاندىن كېيىن چوڭقۇر خىيالغا

پاتقان ھالدا ئولتۇرۇپ قالدى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنى گەپ قىلىش-
قا زورلىماي، ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ، ئىلىم، ھۈنەر ھەققىدە تەلىم
بېرىشكە باشلىدى:

— ئەي قەدىرلىك بالام! ئىنسانلارنىڭ دۇنيادا كۆپ مەقسەت-
لىرى بولىدۇ. ئىنسانلار پەقەت ئۆزىدە ئىلىم - بىلىم، ھۈنەر،
پەزىلەت ۋە ئىقتىدار ھاسىل قىلغاندىلا مەقسەتلىرىگە يېتىدۇ.
چۈنكى، ئىلىم، ھۈنەر، پەزىلەت ئاشۇرۇش باشقىلاردىن ئارتۇق
بولاي دېگەنلىكتۇر. ھەر كىم ئىلىم، ھۈنەر، پەزىلەت ئۆگىنىش-
تىن ئۆزىنى تارتسا ئاجىزلىق، بىچارىلىققا رازى بولغانلىقتۇر.
مۇنداق قىلىش غەيرەتسىزلىك ۋە ھىممەتسىزلىكنىڭ ئالامىتىد-
دۇر. غەيرەتسىز، ھىممەتسىز كىشى ھېچقانداق ئۇلۇغلۇققا ئېرىد-
شەلمەيدۇ. گېپىمنى چۈشەندىڭمۇ بالام؟

— چۈشەندىم بوۋاي! — دېدى بىلقۇتجان خىيال قوينىدىن
چىقىپ.

— ئۇنداق بولسا مەن ساڭا يەنە كارامەت بىر چۆچەك ئېيتىپ
بېرىمەن. قۇلاق سېلىپ ئاڭلا!

— قانداق چۆچەك ئۇ كارامەت دەپ كەتكۈدەك؟

— ياغاچ ئات، ئۇچىدىغان ياغاچ ئات ھەققىدىكى چۆچەك،
بەك قىزىق! — دېدى بوۋاي ئالدىراپ.

— ئۇنداق بولسا، تېزرەك سۆزلەپ بېرىڭ، بوۋاي!

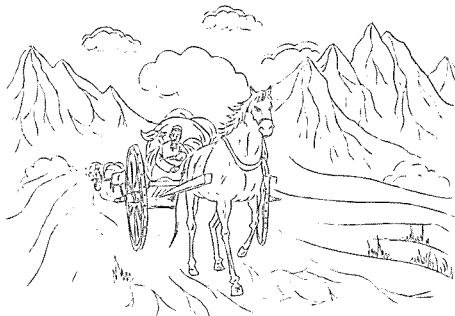
ياغاچ ئات

قەدىمكى زاماندا بىر ياغاچچى بىلەن بىر تۆمۈرچى بولغاندەك. ئۇلار بىر - بىرىنى مەنستەمەي دائىم بەسلىشىدىكەن. بىر كۈنى ئىككىسى «مېنىڭ ھۈنەرىم ئارتۇق» دېسە، «مېنىڭ ھۈنەرىم ئارتۇق» دەپ قىزىرىشىپ قاپتۇ ۋە بۇ ئىشنى ئايدىڭ قىلىش ئۈچۈن پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ.

— ھە، نېمىگە كەلدىڭلار؟ نېمە جاڭجال بۇ؟ — دەپ سوراپ- تۇ پادىشاھ.

ياغاچچى بىلەن تۆمۈرچى ئۆزلىرىنىڭ نېمە ئۈچۈن تاكالىدەك- شىپ قالغانلىقىنى ئېيتقاندىن كېيىن، پادىشاھ بىر ئاز ئوڭاي- سىز لانغاندەك بولۇپ:

— مەن تېخى سىلەرنىڭ ھۈنەرىڭلارنى كۆرۈپ باققىنىم يوق. شۇڭا ئون كۈن ئىچىدە ماڭا بىرەر ھۈنەرىڭلارنى كۆرسىدە- تىڭلار، — دەپتۇ.

ئىككى ھۈنەرۋەن ئۆي- لىرىگە قايتىپ، ھېچقاچان ئىشلىتىپ باقمىغان ئۈس- تىلىقىنى كۆرسىتىشكە كىرىشىپتۇ. دەل ئون كۈن

توشقاندا، ھەر ئىككىسى ئۆزلىرى ياسىغان نەرسىسىنى ئېلىپ پا-
دشاھنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

تۆمۈرچى بىر تۆمۈر بېلىق ياساپتۇ.
پادشاھ بۇنى كۆرۈپ تۆمۈرچىدىن:

— نېمەڭ بۇ؟ بۇنىڭ نېمىگە كېرىكى بار؟ — دەپ سوراپتۇ.
— خوش پادشاھىم، بۇ تۆمۈر بېلىقنىڭ خىسلىتى ناھايىتى
جىق، بۇنىڭغا مىنىپ دەريامۇ دەريا، دېڭىزمۇ دېڭىز يۈرۈپ سايا-
ھەت قىلغىلى، ناھايىتى نۇرغۇن يۇرتنى كۆرگىلى بولىدۇ، —
دەپتۇ تۆمۈرچى.

پادشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

— ھەي ئەخمەق! بۇنىڭ ئۆزى تۆمۈر تۇرسا، ئۇ سۇغا چۆكۈپ
كەتمەمدۇ؟! تېخى ئۇنىڭ ئۈستىگە مىنىپ، يۈك ئارتىپ سۇدا ئوي-
نىغۇدەكمىش، — دەپ زاڭلىق قىلىپ كۈلۈپتۇ، ئاخىرى، — ئە-
گەر دېگىنىڭدەك بولمىسا ئۆز گۇناھىڭ ئۆزۈڭگىمۇ؟ — دەپ
سوراپتۇ.

— شۇنداق تەقسىر، — دەپتۇ تۆمۈرچى.

پادشاھ دەرھال يۈز مىڭ تاغار ئاشلىق ئالدۇرۇپ، تۆمۈرچىد-

گە ھۈنرىنى كۆرسىتىشنى

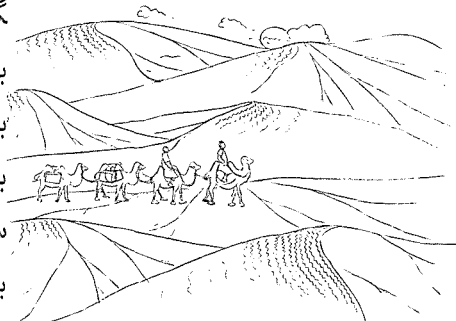
بۇيرۇپتۇ. تۆمۈرچى تۆمۈر

بېلىقىغا ئاشلىقلارنى تولۇق

بېسىپ، ئاندىن ئۇنى سۇغا

سېلىپ بىر يېرىنى شۇنداق

بۇرىغانىكەن، تۆمۈر بېلىق

سۇ ئۈستىدە تىرىك بېلىقتىنمۇ شوخ ۋە تېز ئويىناپ يۈرگۈدەك. بۇ كارامەتنى كۆرگەن پادىشاھ ھەيران قېلىپ، خۇشاللىقىدا ئاغزى قۇلىقىغا يېتىپتۇ، تۆمۈرچىنى ھەدەپ ماختاپتۇ. تۆمۈرچى چوڭ كۆلىنى بىر ئايلىنىپ سالامەت قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، پادىشاھ خۇشاللىقىدا تۆمۈرچىگە نۇرغۇن ئىنئام بېرىپتۇ.

ياغاچچىنىڭ ياساپ كەلگىنى قاناتلىق بىر ياغاچ ئات ئىكەن. بۇنىڭ خىسلىتى بىلىمگەن پادىشاھ كۆزگە ئىلمىغاندەك:

— نېمەڭ بۇ؟ خۇددى ئۇششاق بالىلار ئويىنايدىغان ئويۇنچۇق. قا ئوخشايدىغۇ، — دەپتۇ. ياغاچچى:

— بۇ ياغاچ ئات، ئوڭ قۇلىقىنى بۇرسا دەرھال ئاسمانغا ئۇچىدۇ، سول قۇلىقىنى بۇرسا دەرھال يەرگە چۈشىدۇ، قانچە تېز بۇرسا شۇنچە تېز ۋە ئېگىز ئۇچىدۇ، بۇنى مىنگەن ئادەم خالىغان يېرىگە بارالايدۇ، بىر كۈن ئىچىدە پۈتۈن دۇنيانى كېزەلەيدۇ — دەپتۇ.

پادىشاھ بىلەن ياغاچچى ئات توغرىلىق سۆزلىشىپ تۇرغاندا، پادىشاھنىڭ شاھزادىسىمۇ بۇلارنىڭ يېنىدا بار ئىكەن. ياغاچ ئاتنىڭ ئۇچىدىغانلىقى توغرىسىدىكى گەپ شاھزادىنى بەك قىزىقتۇرۇپتۇ. ئۇ: مۇشۇ پۇرسەتتە —

تە دۇنيانى ئايلىنىپ كۆڭ —

لۈمنى بىر ئېچىپ كەلمەيد —

مۇ، دەپ ئويلاپتۇ — دە،

دادىسىغا:

— دادا، ماڭا رۇخسەت

قىلسىڭىز، مەن بۇ ياغاچ ئاتنى بىر سىناپ باقسام؟ — دەپتۇ. پا-
دشاھ:

— ياق بالام، رۇخسەت قىلالمايمەن، بۇ ئاتنىڭ سىرىنى مەن
تېخى بىلمەيمەن. راست ئۇچالامدۇ — ئۇچالامدۇ؟ قوي، بۇنىڭغا
چىقىلما! — دەپتۇ.

ياغاچچى ئاتنىڭ راست ئۇچالايدىغانلىقىغا پادشاھنى ئىشەن-
دۈرۈپ:

— يوقسۇ، پادشاھى ئالەم! راست ئۇچالايدۇ، خەتىرىمۇ يوق.
ئوڭ قولىنى بۇرسىلا ئۇچۇۋېرىدۇ، — دەپتۇ.

شاھزادە بۇ گەپنى ئاڭلاپ تېخىمۇ قىزىپ كېتىپتۇ. پادشاھ-
قا يالۋۇرۇپ تۇرۇۋاپتۇ. شاھزادە پادشاھنىڭ ئامراق يالغۇز بالد-
سى ئىكەن، ئادەتتە ئۇ ئوغلىنىڭ دېگىنىنى قىلىپ بەرمەي قوي-
مايدىكەن. شاھزادە بۇنداق يالۋۇرۇپ تۇرۇۋالغاققا، پادشاھ نا-
ئىلاج رۇخسەت بېرىپتۇ.

— بالام، مېنىڭچە بولسىغۇ سەندىن بىر مىنۇتمۇ ئايرىلغۇم
كەلمەيدۇ. بىر مىنۇت كۆرمىسەم تۇرالمايمەن. مۇشۇ يېقىن
ئەتراپتىلا ئۇچۇپ تېز يېنىپ چۈشكىن. ئانچە يىراققا بارما، ئات-
نىڭ ئۈستىدە سەگەك ئول-

تۇر! — دەپ يېنىپ — يې-
نىپ تاپىلاپتۇ پادشاھ.

شاھزادە خۇشال بولۇپ:

— خوش دادا! — دەپلا

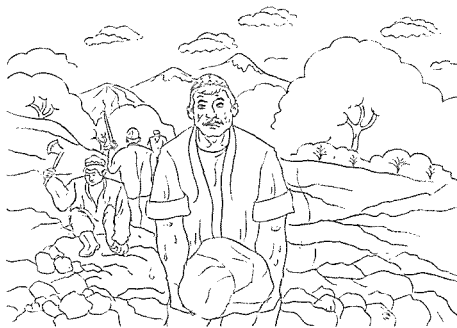
ئاتقا مىنىپ، ئۇنىڭ ئوڭ

قۇلىقىنى بۇراپتۇ، ھەش - پەش دېگۈچە ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن شاھزادە يەرگە شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، ھاي - ھاي! تاغلار، دەريا - ئېقىنلار، دەل - دەرەخلەر، ئۆي - ئىمارەتلەر ۋە ئادەملەر... ھەممىسى خۇددى جاھاننەمدا كۆرگەندەك شۇنداق چىرايلىق ۋە شۇنداق كىچىك كۆرۈنۈپتۇ. بۇ قىزىقچىلىقتا شاھزادە دادىسىنىڭ بايا ئېيتقان سۆزلىرىنى يادىدىن چىقىرىپ قويۇپتۇ. ئۇچا - ئۇچا بەك ئېگىزگە ئۆرلەپ كېتىپتۇ. قانچە ئېگىز ئۆرلىسە يەر - زېمىن ۋە پۈتۈن نەرسە شۇنچە كىچىك ۋە چىرايلىق كۆرۈنۈپتۇ. شاھزادە خۇشاللىققا چۆمۈپتۇ! ئاتنىڭ ئوڭ قۇلىقىنى بۇراۋېرىپتۇ، بىردەمنىڭ ئىچىدە بايقى تاغلار، سۇلار، دەل - دەرەخلەر ۋە ئادەملەر ئۇنىڭ كۆزىدىن غايىب بولۇپتۇ. ئۇچا - ئۇچا شاھزادىنىڭ قورسىقى ئېچىشقا باشلاپتۇ، دەررۇ ئاتنىڭ سول قۇلىقىنى بۇراپ ئاستا - ئاستا پەسەيتىپتۇ، بىر يەرگە بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، باشقا بىر شەھەر كۆرۈنۈپتۇ. شاھزادە ئاستا - ئاستا يەرگە چۈشۈپتۇ.

يەرگە تىنچ - ئامان چۈشكەندىن كېيىن بىر ساراينغا ئورۇندى. لىشىپتۇ. چوڭ بولۇپ باشقا يۇرتقا بېرىپ باقمىغان شاھزادە بۇ شەھەرگە كەلگەندىن كېيىن خۇشاللىقىدا قىن - قىنغا پاتماي قاپتۇ.

ئەتىسى سەھەردىلا كۆچمەن چىلارنى ئايلىنىشقا چىقىپ - تۇ، ئۇياق - بۇياقنى ئارىلاپ

يۈرۈپ، كىرمىگەن كوچىلىرى قالمىپتۇ. بىر چاغدا بىر تار كو-
چىدىن چوڭ بىر مەيدانغا چىقىپ قاپتۇ. مەيدانغا قارسا، خۇددى
بازار كۈنى ياكى ھېيت كۈنىدەك شۇنداق جىق ئادەم تۇرغان.
ھەممە ئادەم نېمىدۇ بىر نەرسىنىڭ ئاسماندىن چۈشۈشىنى كۈتۈپ
تۇرغاندەك باشلىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈشۈپ تۇرغۇدەكمىش، بۇنى
كۆرگەن شاھزادە ھەيران بولۇپ قاپتۇ ۋە ئادەملەرنىڭ ئىچىگە
قىسىلىپ كىرىپ ئاسمانغا قارايتۇ. ھېچنەرسىنىڭ دىدارى كۆ-
رۈنمەپتۇ. بۇنىڭ تېگىنى بىلىش ئۈچۈن ئۇ يېنىدا تۇرغان بىر
كىشىدىن سورايتۇ.

— يىگىت، سىز بۇ يەرگە يېڭىدىن كەلگەن ئوخشايسىز؟
بىزنىڭ پادىشاھىمىزنىڭ بىر مەلىكىسى بار، ئۇ شۇنداق چىراي-
لىق قىزكى، ئاي دېسە ئاغزى بار، كۈن دېسە كۆزى بار، پادىشاھ
ئۇنى جېنىدىن ئارتۇق كۆرىدۇ. ئۇنى ئىنس - جىنغا كۆرسەتمەي
ساقلايدۇ. ئوردىدا ساقلاشتىن قورقۇپ، تىلىمات بىلەن ئاسماندا
ئالايىتەن بىر ساراي سېلىپ بەرگەن. پادىشاھ ھەر كۈنى مەلىكى-
نى بىر يوقلاپ چۈشىدۇ. پادىشاھ ھازىر مەلىكىنى يوقلاش ئۈچۈن
ئاسمانغا چىقىپ كەتتى، بىر ئازدىن كېيىن قايتىپ چۈشىدۇ، بىز
ھەممىمىز پادىشاھنىڭ قاي-

تىپ چۈشۈشىنى كۈتۈپ
تۇرىمىز، — دەپتۇ. بۇ گەپ-
نى ئاڭلاپ شاھزادە ھەيران
بولۇپ:

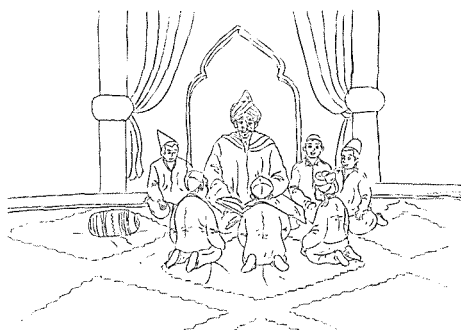
— ئاسمانغا قانداق ئۆي

سالغىلى بولىدۇ، — دەپ سورايتۇ. ھېلىقى كىشى:
— پەرىشتىلەر ياساپ بەرگەنمىش، ئۇ يەرگە پادىشاھتىن
باشقا ئادەم چىقالمايدۇ، — دەپتۇ.

شاھزادە بۇ گەپنى ئاڭلاپ، كۆڭلىگە بىر نەرسىلەرنى پۈكۈپ
سارايعا قايتىپ كېتىپتۇ. يېرىم كېچە بولغاندا ئاستا ئورنىدىن
تۇرۇپ، ياغاچ ئېتىغا مىنگەن بويىچە ئۇچۇپ، بايقى مەيداننىڭ
ئۇدۇلىغا توغرا كېلىدىغان ئاسمان بوشلۇقىنى بىر نەچچە ئايلىد.
ئىپتى، شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، دېگەندەك بوشلۇقتا يوغان بىر
ئۆي تۇرغۇدەك مىش. شاھزادە ئۆينىڭ ئالدىغا چۈشۈپ ئىشىكىنى
ئېچىپ ئۆيگە كىرىپتۇ. مەلىكە دادام يەنە چىققان ئوخشايدۇ، دەپ
ئىشىك ئالدىغا بېرىپ قارىسا، دادىسى ئەمەس ئىكەن. مەلىكە
ھەيران بولۇپ: ئادەمزاننىڭ بۇ يەرگە چىقىشى مۇمكىن ئەمەس،
ئۇ پەرىشتىلەردىن بولۇشى مۇمكىن، دەپ ئويلاپ شاھزادىنى بەك
ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن قارشى ئاپتۇ. شاھزادە قارىغۇدەك بول-
سا، مەلىكە ھەقىقەتەن ئاي دېسە ئاي ئەمەس، كۈن دېسە كۈن ئە-
مەس، شۇنداق چىرايلىق، نازۇك بەدەن، ساھىبجامال بىر قىز ئى-
كەن. شاھزادە بىر كۆرۈش بىلەنلا ئۇنىڭغا كۆڭلى چۈشۈپ قاپتۇ.

دە: مۇشۇنداق بىر گۈزەل
قىز بىلەن بىر يەردە بولۇش
مېنىڭ بەختىم، جېنىمنىڭ
راھىتى ئەمەسمۇ؟ نېمە بول-
سام بولاي، بۇ قىزنى قولىدىن
بەرمەي، دېگەن ئويغا كەپتۇ.

قىزمۇ دادىسىنىڭ ھېچكىمگە كۆرسەتمەي، ئادەم بالىسى يوق بىر جايغا ئېلىپ چىقىپ قويغىنىغا ئىچى پۇشۇپ، تىت - تىت بولۇپ يۈرىدىكەن ۋە ئۆزىگە مۇشۇنداق بىر يىگىتنىڭ ھەمراھ بولۇشىغا تەشنا ئىكەن. شاھزادىنىڭ پەرىشتە ئەمەس ئادەمزات ئىكەنلىكىدىن، ئۇنىڭ قانداق كەلگەنلىكىنى ئۇقۇپ، مەلىكىنىڭ كۆڭلى خۇش بولۇپتۇ. ئۇلار ئەركىن - ئازادە مۇڭدېشىپتۇ. تاڭ ئاتقاندا شاھزادە ئېتىغا مىنىپ، بايقى ساراياغا قايتىپ چۈشۈپتۇ.

شۇ كۈنى چۈشتە پادىشاھ ئادىتى بويىچە قىزنى يوقلىغىلى ئاسمان سارىيىغا چىقىپتۇ. پادىشاھ ھەر كۈنى قىزنىڭ يېنىغا چىققاندا، ئۇنى جىڭلاپ كۆرىدىكەن، چۈنكى پادىشاھنىڭ قارىشىدە، چە، خوتۇن كىشى ئەر كىشىگە يېقىنلاشقاندىن كېيىنلا ئېغىرلىقى ئىشارىتىدۇر. بۈگۈن پادىشاھ قىزنى جىڭلىغۇدەك بولسا، ئادەتتىكى ئېغىرلىقىدىن ئىككى جىڭ ئارتۇق چىقىپتۇ. بۇنىڭغا پادىشاھ بەك خاپا بولۇپ، قىزنىڭ يېنىدا بىردەممۇ ئولتۇرماستىن قايتىپ چۈشۈپتۇ. كۆپچىلىك بۇنى كۆرۈپ ھەيران بولۇشۇپتۇ. ۋەزىرلەرمۇ پايپاسلاپ كېلىپ پادىشاھتىن نېمە ئەھۋال بولغانلىقىنى سوراپتۇ. پادىشاھ پۈتۈن ئەھۋالنى بايان قىلىپ، مۇنداق دەپتۇ:

— بۇ ئىشقا ھېچ ئەقەللىم يەتمىدى. مېنىڭدىن باشقا ئاسمانغا چىقالايدىغان ئادەممۇ بارمۇ - يا؟ سىلەر بىر چارە قىلىپ مۇشۇ ئاتا.

دەمنى تېزدىن قولغا چۈشۈرۈڭلار، بولمىسا كالاڭلارنى ئالمەن!

بىر ۋەزىر ئەقىل كۆرسىتىپ مۇنداق دەپتۇ:

— خوش پادىشاھى ئالم، بىزدە داڭلىق تۆت باتۇر بار. ئەگەر رۇخسەت قىلسىلا، شۇ باتۇرلارنى مەلىكە ئولتۇرغان ئۆينىڭ تۆت ئەتراپىغا قويساق، ئۇلارنىڭ قولىدىن ھېلىغۇ ئادەم ئىكەن، قۇش-مۇ ئۇچۇپ ئۆتەلمەيدۇ.

پادىشاھ بۇ پىكىرگە قوشۇلۇپتۇ. تۈندە بۇ تۆت باتۇرنى ئاس-مان سارىيىغا ئېلىپ چىقىپ، ساراينىڭ تۆت تەرىپىگە قويۇپ قايتىپ چۈشۈپتۇ. بۇ باتۇرلار پەقەت ئويغاق ۋاقتىدىلا باتۇر ئىكەن، ئۇخلاپ قالغاندا، بۇرىدىن چىۋىن كىرىپ ئاغزىدىن چىقىپ كەتكىنىنى تۇيمايدىكەن. پادىشاھ تېخى يەرگە چۈشە - چۈشمەس-تىنلا ھېلىقى تۆت باتۇر ئۇيقۇ دەرياسىغا غەرق بولۇپتۇ. شاھزادە يەنە ئۇچۇپ چىقىپ، مەلىكە بىلەن بەخىرامان ھال - مۇڭ قىلىد-شىپ تاڭ ئاتقاندا قايتىپ چۈشۈپتۇ. بۇ كۈنى پادىشاھ قىزىنى جىڭلاپتىكەن، ئالتە جىڭ ئارتۇق چىقىپتۇ. پادىشاھنىڭ ئاچچىق-تىن يېرىلغۇدەك بولۇپ، ئۆز گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بوپتۇ. بۇ چاغدا مەلىكىنىڭ ۋەقەسى پۈتۈن شەھەر ئەھلىگە پۇر بولۇپ كې-

تىپتۇ، پادىشاھ قاتتىق خە-جالەتچىلىكتە قايتۇ.

پادىشاھ ئوردا ئەھلىدىن مەسلىھەت سوراپتۇ. ھېلىقى ۋەزىرى يەنە ئەقىل كۆرسىد-تىپ مۇنداق دەپتۇ:

— پادشاھىم، بىز مەلىكە ئولتۇرغان ئۆيىنىڭ ئىچى - تېرىشىنى ۋە ئۆيىدىكى جاھازلارنى قىزىل بويلاق بىلەن بويلاپ تاشلايلى. ئەتىسى پۈتۈن شەھەر خەلقىنى يىغىپ تەكشۈرەيلى، ئەگەردە كىم - نىڭ كىيىمىدە قىزىل بويلاق بولسا، شۇنى تۇتساقلا، ئىش ئايدىڭ بولىدۇ.

پادشاھ بۇنى ماقۇل كۆرۈپتۇ.

شۇ كېچىسى شاھزادە مەلىكىنىڭ يېنىغا چىقىپتۇ. قارىسا ئەھۋال پۈتۈنلەي باشقىچە، ئۆيىنىڭ ئىچى - تېشى ۋە پۈتۈن سايىمانلار قىپقىزىل سىرلاقلىق. شاھزادىنىڭ مەلىكىنىڭ يېنىدا تۇرماي قاپتىپ چۈشكۈسى كەلمەپتۇ. ئەتىسى قايتىپ چۈشمەكچى بولۇپ كىيىم - كېچەكلىرىگە قارىسا پۈتۈنلەي قىزىل بويلاققا بولۇپ يىلىپ كەتكەن. ئەسلىدە شاھزادىنىڭ كىيىمىگە پۈتۈنلەي ئالتۇن - مەرۋايىت تۇتۇلغان بولۇپ، ئۆتۈكنىڭ ناھالى ئالتۇندىن ئىكەن. ئەگەر بۇنى تاشلىۋەتمىسە، سىر پاش بولۇپ قالىدىكەن. شۇڭا كىيىمنى شۇ يەردىلا سېلىپ تاشلاپ، ئىچ كىيىملىرى بىلەنلا ساراينغا ئۇچۇپ چۈشۈپتۇ.

بۇ شەھەردە بىر قېرى مويىسىپت بار ئىكەن، ئۇ ھەر كۈنى

ئەلدىن بۇرۇن تۇرۇپ كوچا

ئارىلايدىكەن. بۈگۈنمۇ كو -

چىدا كېلىۋاتسا، يىراقتا

بىر نەرسە ۋال - ۋۇل قىلىپ

تۇرغىدەك، «بۇ نېمە بولغىد -

دى» دەپ ئالدىراپ - تېنەپ

بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، ئالتۇن زىبۇ - زىننەتلەر قالدغان ئې-
سىل كىيىم ئىكەن. بۇۋاي ئالەمچە خۇشال بولۇپ، شۇ يەردىلا بۇ
كىيىملەرنى كىيىپتۇ. لېكىن مويسىپت بۇ چاپان بىلەن ئۆتۈك-
نىڭ سىرىنى نەدىن بىلسۇن، شۇ خۇشاللىقىدا كېتىۋاتسا، ۋە-
زىرنىڭ ھەممە كىشىنى بىر - بىرلەپ تەكشۈرۈۋاتقىنىغا توغرا
كېلىپ قاپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭ كىيىمىدىكى بوياق ئىزىنى كۆرۈپ،
شۇ ھامان ئۇنى باغلاپ زىندانغا تاشلاپتۇ، تۈرلۈك قىيىن - قىس-
تاقلار بىلەن سوراققا ئاپتۇ، ئاخىرى ئۇنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قى-
لىپتۇ.

بۇ ۋەقەدىن كېيىن شەھەر خەلقى ھەيرانلىققا پېتىپتۇ، ئاس-
مانغا چىققان كىشىنىڭ زادى قانداق ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلىشكە
ئالدىراپتۇ. بۇ ئەھۋال ھېلىقى شاھزادىنىڭ قولىغا بېرىپ يې-
تىپتۇ. شاھزادىنىڭ بىر قېرى ئادەمنىڭ ناھەق ئۆلۈمگە كې-
تىۋاتقانلىقىغا ۋىجدانى چىدىماي، يۈرىكىگە خۇددى بىر ئېغىر
تاشنى ئېسىپ قويغاندەك تۈيۈلۈپتۇ، ئۇ شۇ ھامان ياغاچ ئېتىنى
قولتۇقىغا قىسىپ يۈگۈرگەن پېتى دار ئالدىغا بېرىپتۇ، قارىسا
قېرى مويسىپتنىڭ بويىغا ئاللىقاچان سىرتماق سېلىنغان،

شاھزادە تېخىمۇ ئالدىراپ
ئۇنىڭ بېرىچە:

— ھەي جالات، توختا!
بوۋايىنى ئاسما! ئۇنىڭ گۇنا-
ھى يوق، گۇناھنىڭ ھەم-
مىسى مەندە. مەلىكىنىڭ

يېنىغا چىققان مەن، مەلىكە بىلەن بىللە تۇرغانمۇ مەن، ئۇنىڭ تېپىۋالغان كىيىمى مېنىڭ كىيىمىم، مېنى ئۆلتۈر، ئۇنى قويۇپ بەر! — دەپ ۋارقىراپ كەپتۇ.

پادىشاھ ئەھۋالنى بىلىپ:

— ئەمەسە شۇ يىگىت ئۆلتۈرۈلسۇن! — دەپ بۇيرۇق بېرىپ-

تۇ.

جاللات قېرىنى قويۇپ بېرىپ، شاھزادىنى باغلاي دەپ تۇرۇ- شىغا، شاھزادە ئەپلەپ تۇرۇپ، ياغاچ ئېتىغا چەبدەسلىك بىلەن مىنىپتۇ - دە، ئوقتەك ئۇچۇپ ئاسمانغا چىقىپ كېتىپتۇ. جاللاتلار پايىپتەك بولۇشۇپ قاپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ ئاچچىد- قىغا چىدىماي بېھوش بولۇپ يىقىلىپتۇ.

شاھزادە، ئۇچقان پېتى مەلىكىنىڭ يېنىغا چىقىپتۇ ۋە ئۇ-

نىڭغا:

— ئىككىمىزنىڭ ئىشى دادىڭىزغا مەلۇم بولۇپ قالدى. ئۆ-

لۈمدىن ئاران دېگەندە قۇتۇلدۇم. سىزدىن ھەرگىزمۇ ئايرىلغۇم كەلمەيدۇ، ئەگەر خالىسىڭىز ئىككىمىز بىللە قاچايلى، — دەپتۇ.

— مەن سىز بىلەن بىر بولغىنىم بولغان، سىزدىن ئۆلسەم-

مۇ ئايرىلمايمەن، — دەپتۇ

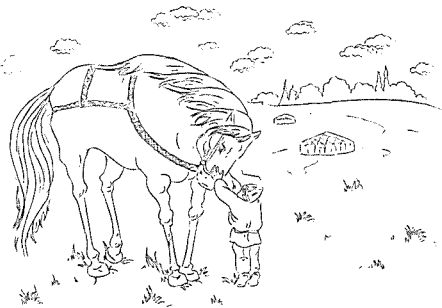
مەلىكە.

شۇنىڭ بىلەن ئىككى-

سى ئاتقا مىنىپ ئۇچۇپتۇ.

بۇلار ئۇچۇپ خېلىلا يەرگە

بارغاندىن كېيىن، مەلىكە

تۇيۇقسىز:

— ئاپلا... كىچىك چېغىمدا ئانام ماڭا ئىككى دانە گۆھەر بەرگەندى: «ئەرگە تەگكەن چېغىڭدا، بىرسىنى قېيىنئاناڭغا، يەنە بىرسىنى قېيىنئاناڭغا بەرگىن» دېگەندى. گۆھەر سارايدا قاپ-تۇ، مەن شۇنى ئېلىۋالمىسام بولمايدۇ، — دەپتۇ. شاھزادە: — ئۇچۇپ يېرىم يولغا كەلدۇق، ئەمدى قايتىش خەتەرلىك، — دېسە، مەلىكە:

— ياق بولمايدۇ، شاھزادە، مەن قېيىنئانا بىلەن قېيىنئانا نامىڭ ئالدىغا نېمە دەپ بارىمەن، بۇ ئانامنىڭ ماڭا قالدۇرغان ۋەسىيىتى، — دەپ ئۇنىماپتۇ.

شاھزادە مەلىكىنىڭ دىلىنى ئاغرىتماسلىق ئۈچۈن نائىلاج رۇخسەت بېرىپ، ئۆزى بىر قۇملۇققا چۈشۈپ، مەلىكىنى يولغا ساپتۇ.

پادىشاھ ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن دەرھال ئاسمان سارىيىغا چىقىپتۇ. قارىسا مەلىكە يوق. پادىشاھ ھۆركىرەپ يىغلاپتۇ. نېمە قىلىشىنى بىلمەي تۇرغان چاغدا، قىزىنىڭ ياغاچ ئاتقا مىنىپ غارقىراپ ئۇچۇپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ ۋە بىر دالدا يەرگە كىرىپ مۆكۈپتۇ، مەلىكە ئۆيگە كىرىشى بىلەن پادىشاھ ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، ئور-دىغا ئاپىرىپ بىر يەرگە سولاپ قويۇپتۇ. ئۇلارغا قوشنا بىر پا-

دشاھنىڭ بىر ئوغلى بار ئىكەن. مەلىكىنىڭ چىرايلىقلىقى ھەق-
 قىدىكى گەپ - سۆزلەر بۇ پادشاھنىڭ قۇلىقىغا يەتكەندىن كېيىن،
 ئۆز ئوغلىغا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن كۆپ قېتىم ئەلچى ئە-
 ۋەتكەن بولسىمۇ، لېكىن مەلىكىنىڭ دادىسى قوبۇل كۆرمىگەن-
 كەن. مەلىكىنىڭ چاتقى چىققاندىن كېيىن، بۇ ئىش پادشاھقا
 ناھايىتى ھار كەپتۇ. ئۇ قىزىنى ۋاقتىدا ياتلىق قىلىش ئۈچۈن
 ھېلىقى پادشاھقا بىر پارچە خەت يېزىپتۇ. ھېلىقى پادشاھ توي
 تەييارلىقنى ھەش - پەش دېگۈچە پۈتكۈزۈپ، ئوغلىنى بىر قانچە
 ۋەزىر ۋە نۇرغۇن لەشكەر بىلەن يولغا سايپتۇ.

ئەمدى گەپنى شاھزادىدىن ئاڭلايمىز:

شاھزادە مەلىكىنى ئەنە كېلەر، مانا كېلەر دەپ بىر كۈن
 ساقلاپتۇ، ئىككى كۈن، ھەتتا ئۈچ كۈن ساقلاپتۇ، قىزدىن دېرەك
 بولماپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە: مەلىكە مەندىن يۈز ئۆردى، يا بىر پالا-
 كەتكە ئۇچرىدى. ياغاچ ئاتتىنمۇ ئايرىلدىم، بۇ چۆل - جەزىرىدە
 ئۆلىدىغان بولدۇم، ئۆلۈكۈم قاغا - قۇزغۇنلارغا يەم بولىدىغان
 بولدى، دەپ ئاھ ئۇرۇپتۇ. كۈننىڭ باشى قايىناققۇدەك ئىسسىشى،
 ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇق ئازابى شاھزادىنى قىيناپ ھالىنى قويماپ-

تۇ. شاھزادە كەچقۇرۇن ئې-

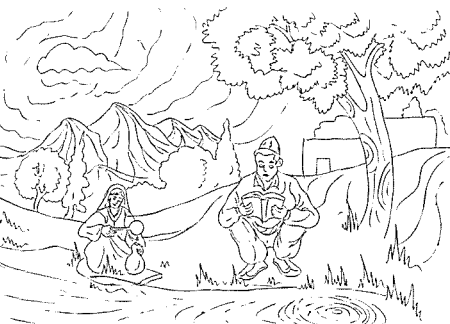
گىز بىر تاغنىڭ ئۈستىگە

چىقىپ، ئادەم بار يەرنى

ئىزلەپتۇ. ھېچبىر ئىنس -

جىننىڭ دىدارى كۆرۈنمەپ-

تۇ. شاھزادە تاغدىن سىيرد-

لىپ پەسكە چۈشۈپتۇ، بىر ھازا يول مېڭىپ ئالدىغا شۇنداق قارد -
 غۇدەك بولسا، بىر گۈزەل چىمەنزىلىق باغ تۇرغۇدەك، تۈرلۈك
 يەل - يېمىشلەر پىشىپ كەتكەن، رەڭمۇ رەڭ چىرايلىق گۈللەر
 ئېچىلغان، ئېرىقلاردا سۇلار شارقىراپ ئېقىپ تۇرغان، بۇلبۇللار
 سايرىشىۋاتقان ئاجايىپ كۆڭۈللۈك بىر باغ ئىكەن. نەچچە كۈندىن
 بېرى ئاچلىقنىڭ، ئۈسسۈزلۈقنىڭ ئازابىنى چەككەن شاھزادە
 مېۋىلەرنى يېيىش ئۈچۈن باغقا كىرىپتۇ، لېكىن باغدا ئادەم
 دىدارى يوق. ئۇ بىر تۈپ شاپتۇل تۈۋىگە بېرىپ قورسىقى تويغىچە
 يەپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن بىر تاتلىق ئۇيقۇ بېسىپتۇ - دە، شاپ -
 تۇل تۈۋىدە ئۇخلاپ قاپتۇ. ئەتىسى ئويغىنىپ ئېڭىكىنى شۇنداق
 سىلىغۇدەك بولسا، بىر تۇتام ئاپپاق ساقال تۇرغۇدەك، شاھزادە بۇ
 نېمە ۋەقە دەپ، ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كېتىپتۇ. ئويلاپ -
 ئويلاپ بۇنىڭ سەۋەبىنى ھېچ تاپالماپتۇ، ئاخىرى شاپتۇلدىن گۈ -
 مانلىنىپتۇ، ھە گەپ شاپتۇلدىكەن، ئەمدى قانداق قىلىش كې -
 رەك؟ ئەگەر مەلىكە كېلىپ قالسا، بىر غېرىچ ساقلىمىنى كۆر -
 سە، قانداق قىلار، دەپ، ئويلا - ئويلا قورسىقى يەنە ئېچىپتۇ.
 شاپتۇل يېيىشتىن قورقۇپ، بىر تۈپ نەشپۈت يېنىغا بېرىپتۇ،
 سارغىيىپ پىشىپ كەتكەن

نەشپۈتنى راسا تويغىچە يەپ -
 تۇ. بىر ئازدىن كېيىن بىر
 تاتلىق ئۇيقۇ بېسىپتۇ - دە،
 نەشپۈت تۈۋىدە ئۇخلاپ قاپ -
 تۇ. بىر چاغدا ئويغىنىپ،

كېرىلىپ ئورنىدىن تۇراي دېسە بېشىغا بىر نەرسە يېپىشىپ قال-
خاندەك بوپتۇ، بېشىنى سىلىغۇدەك بولسا، بىر جۈپ ئۇزۇن ھەم
قوپال مۇڭگۈز تۇرغۇدەك، شاھزادە ھەيران بولۇپ «ئەمدى تۈگىد-
شىپتىمەنغۇ، ئادەمدىن ھايۋانغا ئۆزگىرىپ قالدىمغۇ، مەلىكە ماڭا
قانداقمۇ قارار» دەپ داد - پەرياد كۆتۈرۈپتۇ. شۇ ئېغىر قايغۇدا
غەمگە پېتىپ يەنە قاتتىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ ۋە بىر چۈش كۆرۈپ-
تۇ. چۈشىدە ئاپپاق ساقاللىق نۇرانە بىر بوۋاي ئۇنىڭ بېشىنى
سالاپ تۇرۇپ:

— ھەي بالام، ساڭا نېمە بالا كەلدى؟ نېمانچە مۇنداق دەرد-
لىك يىغلايسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

شاھزادە بوۋايغا ئۆزىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلەر-
نى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. بوۋاي:

— يىغلىما بالام، ھېچۋەقەسى يوق، سەن بۇ باغنىڭ سىرىنى
بىلىمىگەنلىكىڭ ئۈچۈن مۇشۇنداق بولۇپ قاپسەن. بۇ باغدىكى
مېۋىلەرنى يېيىش شەرتى شۇكى: دەرەختكى مېۋىلەرنى يەرگە
چۈشۈپ قاق بولۇپ قالغانلىرى بىلەن قوشۇپ يېسەڭ ھېچنېمە
بولمايدۇ. ھېلىمۇ كېرەك يوق. سەن ئەمدى قاقلىرىنى يېگىن،

شۇ چاغدا ساقال بىلەن

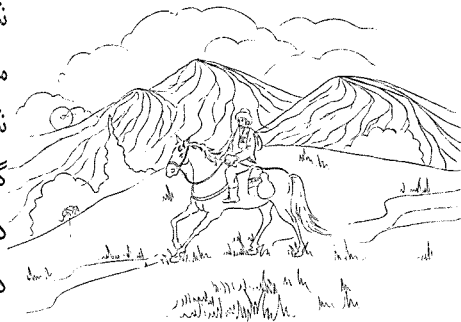
مۇڭگۈزلىرىڭ دەرھال چۈ-

شۈپ كېتىدۇ. بالام، ھەر-

گىز بۇ يەردە ياتما، بۇ يەر-

دىن تېزراق كەتكىن. بۇ باغ

دىۋىلەرنىڭ بېغى، ئۇلار ھا-

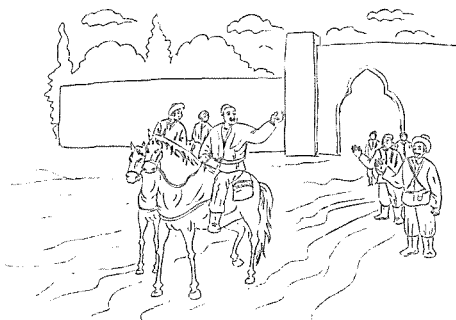

زىر ئۇخلاۋاتىدۇ، بىر ئۇخلىسا قىرىق كېچە - كۈندۈز ئۇخلايدۇ. ئەگەر بۈگۈنلا بۇ يەردىن كەتمىسەڭ دىۋىلەر سېنى تىرىك قويمايدۇ، - دەپ كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ.

شاھزادە ئويغىنىپ، چۈشىدە كۆرگەن بوۋاينىڭ سۆزى بويىدە - چە دەرھال شاپتۇل ۋە نەشپۈت قاقلىرىنى ئىزدەپ تېپىپ يەپتۇ. دېگەندەك، ساقال بىلەن مۈڭگۈزلىرى دەرھال يوقاپ، بۇرۇنقى ھا - لىتىگە قايتىپتۇ. بۇ يەردىن دەرھال كېتىشنى ئويلاپتۇ، شۇنىڭ بىلەن تال - چىۋىقلارنى سۇندۇرۇپ بىر دانە چوڭ سېۋەت توقۇپ - تۇ - دە، ئۇنىڭ يېرىمغا پىشقان شاپتۇل، نەشپۈتلەرنى، يېرىد - مىغا قاقلىرىنى قاچىلاپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. باغدىن چىقىپ قا - رىسا يەنە چەكسىز كەتكەن باياۋان. كۈنچىقىش قايسى، كۈنپېتىش قايسى پەرق ئەتكىلى بولمىغۇدەك. ئاخىرى تەۋەككۈل قىلىپ ئۇ - دۇل كەلگەن يولغا راۋان بولۇپتۇ. قورسىقى ئاچسا شاپتۇل بىلەن نەشپۈتتىن يەپ، ئۇيقۇسى كەلسە ئاسماننى يېپىنچا، يەرنى سې - لىنچا قىلىپ يېتىپ - قويۇپ يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ يەتتە كېچە - كۈندۈز مېڭىپ ئاخىرى بىر چوڭ تاغقا ئۇ - لىشىپتۇ. يەنە بىر قانچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، بىر چوڭ يولغا چىقىپتۇ ۋە سېۋىتىدە -

دىكى شاپتۇل بىلەن نەش - پۈتتىن يەپ، ھاردۇق ئېلىپ ئولتۇرۇپتۇ.

ئۇزاق ئۆتمەيلا بىر توپ كارۋانلار يېتىپ كەپتۇ.

شاهزادە ئۇلاردىن كۈنچىقىشقا ماڭسا ئۆز يۇرتىغا، كۈنپېتىشقا ماڭسا مەلىكىنىڭ يۇرتىغا بارىدىغانلىقىنى سوراپ بىلىۋاپتۇ. ئۇ مەلىكىنىڭ يۇرتىغا بېرىپ، بىر ئامال قىلىپ مەلىكە بىلەن ياغاچ ئاتنى قولغا چۈشۈرۈشنى نىيەت قىلىپتۇ - دە، يولغا چىقىپتۇ. بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن ئارقىغا قارىسا، بىر توپ ئادەم - لەر ئاتلىرىنى ئويناتقان ھالدا چالڭ - توپلارنى تۈزۈتۈپ، ھەيۋەت بىلەن كېلىۋاتقۇدەك. يېقىن كەلگەندە ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىدا بىر قانچە مەپمۇ كۆرۈنۈپتۇ. ئالدىدىكى بىر مەپە شۇنداق چىرايلىق ياسالغان بولۇپ، پال - پۇل قىلىپ تۇرغان نۇرى ئادەمنىڭ كۆزىنى چاقىدىكەن. مەپىنىڭ ئىچىدىكى مەلىكىنىڭ دادىسى ئەۋەت كەن خەتكە بىنائەت مەلىكە بىلەن تويلاشقىلى كېتىۋاتقان شاھزادە، ئاتلىقلار بولسا، شۇ شاھزادىنى ھەمىيە قىلىپ كېتىۋاتقان ۋەزىر ۋە ياساۋۇللار ئىكەن.

ئۇلار شاھزادىنىڭ يېنىغا كەلگەندىن كېيىن، ۋەزىر قوپاللىق بىلەن ۋارقىراپتۇ.

— ھەي بالا، بۇ يەردە نېمە سېتىپ يۈرسەن؟

— ھېچنەرسە ساتمايمەن! — دەپتۇ شاھزادە.

— بىر نەرسە ساتمە -

ساڭا سېۋىتىۋالدىكى نېمە ئۇ؟

ئۇنىڭدا شاپتۇل، نەشپۈتلەر

تۇرىدىغۇ! — دەپتۇ ۋەزىر.

— ھە! بۇ مېنىڭ ئو -

زۇقۇم! — دەپتۇ شاھزادە.

ۋەزىر شاھزادىنىڭ بۇ گېپىگە سەل رەنجىگەندەك بولۇپ:

— ھوي! نېمانداق ئاتىكاچى نېمىسەن؟! بىر نەچچىنى سېتىپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟! بىز يول يۈرگىلى بىر نەچچە كۈن بولدى، كۈن ئىسسىق، بىزنىڭ شاھزادە ئۇسسۇزلۇققا چىدىماي قالدى. بۇ نې- مەڭنى بىز يېمەيمىز، شاھزادە يەيدۇ، شاھزادە! — دەپتۇ.
سېۋەت كۆتۈرگەن شاھزادە:

— ياق، مەيلى كىم يېسۇن، ساتمايمەن. بۇ مېنىڭ يولدا يەي- دىغان ئوزۇقۇم. ئۆزۈڭلار كۆرۈۋاتىسىلەر، بۇ پايانسىز چۆللۈكتە تاش بىلەن قۇمدىن باشقا نەرسىنى تاپقىلى بولمايدۇ. سىلەرغۇ ئات بىلەن، مېنىڭ ئىككى پۈتۈمدىن باشقا نېمە بار؟ قاچان بىر مەن- زىلگە يېتىپ بارغۇچە ئاچلىقتا ناھەق ئۆلمەنمۇ، — دەپتۇ.
شۇ ئارىدا مەپىدە ئولتۇرغان شاھزادە ۋەزىرگە:

— تېز ئەپكەل شاپتۇل بىلەن نەشپۈتنى! — دەپ ۋارقىراپ- تۇ. ۋەزىر ئۆز شاھزادىسىنىڭ ۋارقىرىغىنىنى ئاڭلاپ، دەرھال يېنىدىن تىللارنى ئېلىپ سېۋەت كۆتۈرگەن شاھزادىگە تەڭلەپتۇ. شاھزادە بولارنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، ئىچىدە- كى ھەسرەتنى بىلدۈرمەستىن تىللارنى ئېلىپ، ھېلىقى شاپتۇل-

دىن ئىككى دانە، نەشپۈتتىن ئىككى دانە بېرىپتۇ. ئەمما ئۇنىڭ قېقىدىن بەرمەپتۇ. مەپىدىكى شاھزادە شاپتۇل بىلەن نەشپۈتنى قولغا ئې- لىش بىلەن ئاغزىغا موكللا

ساپتۇ - دە، يولغا راۋان بولۇپتۇ، بىر ئازدىن كېيىن شاھزادە ئويغىنىپ ئىككىنى سىلسا بىر غېرىچتەك ئاق ساقال، بېشىنى سىلسا بىر غېرىچ قوش مۇڭگۈز تۇرغىدەك، شاھزادە چۆچۈپ كېتىپ مەپنى دەرهال توختىتىپتۇ. ۋەزىر، ياساۋۇللارمۇ دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ مەپنىنىڭ يېنىغا كېلىشىپتۇ، قارىغۇدەك بولسا، شاھزادىنىڭ ئورنىدا ئادەم دېسە ئادەم ئەمەس، ھايۋان دېسە ھايۋان ئەمەس، خۇددى جىن - ئالۋاستىدەك بىر سەت نەرسە ئولتۇرغۇ - دەك. بۇلارمۇ قورقۇپ كېتىپتۇ، بۇنىڭ نېمە ۋەقە ئىكەنلىكىگە ھېچ ئەقلى يەتمەپتۇ. شۇ ئارىدا ھېلىقى شاھزادىمۇ ئارقىدىن پىد - يادە يېتىپ كەپتۇ، ۋەزىر يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— سەن بايا بىزگە سېتىپ بەرگەن نېمە ئۇ؟ — دەپ سوراپ -

تۇ. شاھزادە ھودۇقماستىن:

— نېمە بولماقچى، نەشپۈت بىلەن شاپتۇل! — دەپتۇ.

— قانداق شاپتۇل ئۇ؟ نەشپۈتچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ۋەزىر.

— قانداق بولاتتى؟ شاپتۇل شېخدا پىشقان شاپتۇل، نەشپۈت

شېخدا پىشقان نەشپۈت - تە!

— ئۇنداقتا، بىزنىڭ شاھزادە يېگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا سا -

قال بىلەن مۇڭگۈز چىقىپ

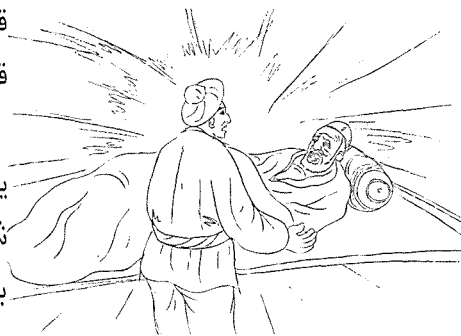
قالدىغۇ؟

شاھزادە ئاستا مەپنىنىڭ

يېنىغا كېلىپ مەپنىدىكى

شاھزادىنىڭ سەت تەلەتنى

بىر كۆرۈپ، سالماقلىق بىد -

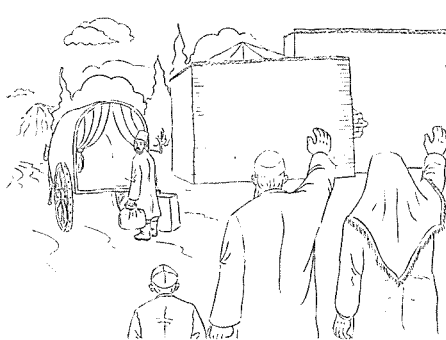

لەن:

— مېنىڭ كېچە - كۈندۈز يەپ كېلىۋاتقىنىم مۇشۇ نەشپۈت بىلەن مۇشۇ شاپتۇل، نېمە ئۈچۈن بۇ ساقال بىلەن مۇڭگۈز ماڭا چىقمايدۇ، — دەپتۇ، ئاندىن سورايتۇ، — شاھزادە شاپتۇل بىلەن نەشپۈتنى يەپ بولغاندىن كېيىن ئۇخلىغانمۇ؟
ئولشىپ تۇرغانلار بىر ئېغىزدىن:
— ھە! ھە! ئۇخلاپ قالغاندى، — دەپتۇ.

— مانا بۇنىسى بولماپتۇ - دە! بۇنى ئەمدى كىمدىن كۆرگە-لى بولىدۇ. بۇ چۆللۈكتە ھېلىغۇ شاپتۇل بىلەن نەشپۈت ئىكەن، ھەر قانداق تاماق يېگەن كىشىمۇ ئۇخلىسا بولمايدۇ، بىر نەرسىنى يەپ بولۇپ ئۇنى ياخشى سىڭدۈرمەيلا ئۇخلاپ قېلىش خاتا! ئۇخلىدىغاندىن كېيىنلا مۇشۇنداق بولۇپ قالىدۇ، بۇرۇنمۇ نۇرغۇن ئادەم-لەر مۇشۇنداق بولۇپ قالغان، سىلەر بۇ ئىشتىن خەۋەرسىز ئىد-كەنسىلەر - دە؟ — دەپتۇ شاھزادە. بۇنى ئاڭلاپ ھەممىسى باشلىدى-رىنى ساڭگىلىتىپ:

— شۇنداق، بىز بۇ ئىشتىن خەۋەرسىز، — دېيىشىپتۇ.
شاھزادىنىڭ تازا كۈلگۈسى كەپتۇ، لېكىن چاندۇرماسلىق

ئۈچۈن كۈلكىسىنى ئىچىگە يۈتۈپتۇ. ۋەزىر بىلەن ياسا-ۋۇللار ئارىسىدا تالاش - تار-تىش بولۇپ كېتىپتۇ، بىر-نەچچىسى: «شاھزادە بۇ قى-ياپەت بىلەن مەلىكىنى

ھەرگىز ئاللايمىدۇ، ئەمدى مۇشۇ يەردىن قايتىشىمىز كېرەك»
دېسە، بەزىلىرى: «بىز شاھزادىنى بۇنداق قىلىپ قويۇپ قايتساق
پادشاھقا نېمە دەيمىز؟ بىر ئىلاج قىلىپ ساقايتىشىمىز لازىم»
دېيىشىپتۇ. شاھزادە ئۆزىمۇ قايتىشقا ئۈنماي:

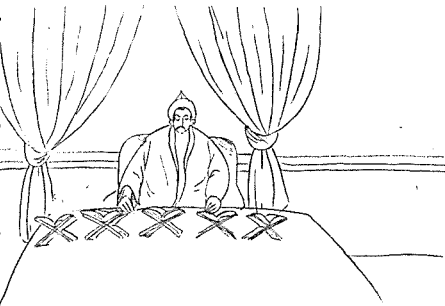
— نەچچە يىلدىن بېرى قولغا كەلتۈرەلمەي، مىڭ بىر مۇ-
شەققەتتە قولۇمغا كەلتۈرمەكچى بولغان قىزنى تاشلاپ نەگە بارد-
مەن؟! قانداقلا بولسۇن شۇ قىزنى ئېلىپ كېتىشنىڭ چارىسىنى
قىلىڭلار، — دەپتۇ. ئاخىر ۋەزىر شاھزادىگە:

— ئەمدى باشقا چارە يوق. ئارىمىزدىن بىر چىرايلىقراق يى-
گىتنى تېپىپ، ئۇنى شاھزادىلارچە كىيىندۈرۈش كېرەك. مەل-
كىنى قولغا چۈشۈرۈپ، ئۆز يۇرتىمىزغا بارغاندىن كېيىن ئۇنىڭ
جانابلىرىغا كۆنمەيدىغان ئىلاجى يوق، — دەپ مەسلىھەت بېرىپ-
تۇ.

شاھزادىگە بۇ پىكىر بەكمۇ يېقىپتۇ ۋە شۇنداق قىلىشقا بۇي-
رۇق بېرىپتۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن مەلىكىگە يارىغۇدەك
يىگىت تېپىلماپتۇ، ھېچقايسىسىنىڭ چىرايى شاپتۇل ساتقان
شاھزادىچىلىك يوق ئىكەن. ئۇلار ئاخىر شاپتۇل ساتقان شاھزادە-
نى ئالدىماقچى بولۇپتۇ —

دە، ۋەزىر ئۇنىڭغا مەقسەت-
نى ئېيتىپتۇ. بۇ گەپ
شاھزادىگە راسا ياققان بول-
سمۇ، لېكىن چېنىپ قال-

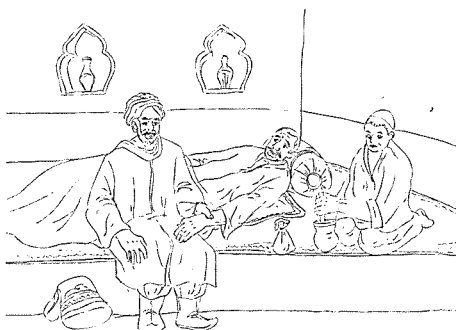
ماسلىقى ئۈچۈن:

— ئۆز ئىشىڭلارنى ئۆزۈڭلار قىلىڭلار، مەن ئوقەت قىلىپ جان بېقىپ يۈرگەن بىر يولۇچىمەن، مېنى ئۇنداق خىجىل قىلماڭلار، — دەپ ئۈنىماي تۇرۇۋاپتۇ.

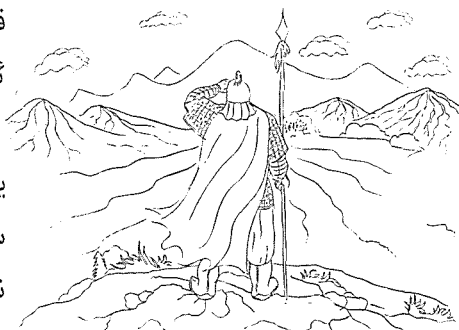
ۋەزىر كۆپ يالۋۇرۇپتۇ، شاھزادە ئۈنىماپتۇ. ئاخىر ۋەزىر پۇل بىلەن ئالدىماقچى بولۇپ، يېنىدىن ئون تىللا ئېلىپ تەڭلەپتۇ، يەنە ئۈنىماپتۇ، يۈز تىللا بېرەي دەپتۇ، شاھزادە ئاران ئۇناپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار بۇ شاھزادىنى كىيىندۈرۈپ مەپىگە ساپتۇ، مەپىدىكى شاھزادىنى باشقا مەپىگە سېلىپ، يۈزىگە چۈد-بەل يېپىپ، مۇڭگۈزىنى بىر پارچە رەخت بىلەن ئوراپ قويۇپتۇ. قۇدا بولىدىغان پادىشاھ بۈگۈن شاھزادە كېلىدۇ، دەپ پۈتۈن ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى بىلەن شەھەر ئەھلىنى قوزغاپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ، قارىسا قىزنى ئالدىغان شاھزادە ئاجايىپ كېلىشكەن بىر يىگىت بولۇپ، ئۇنىڭ تويلىققا ئەكەلگەن پۇل - ماللىرى ھەددى - ھېسابسىز ئىكەن. بۇنى كۆرۈپ پادىشاھ ھەم خۇش بوپتۇ ھەم غەم - ئەندىشىگە چۈشۈپتۇ. قىزىنىڭ چاتقى پاش بولۇشتىن ئىلگىرى تويىنى چاپسانراق ئۆتكۈزۈپ، شاھزادىنى پاتراق يولغا سېلىشقا ئالدىراپتۇ.

توي كۈنى قېرىلار بىر يەردە، ياشلار بىر يەردە بوپ-تۇ. كېچە - كۈندۈز ھەممە مېھمانلار مەشرەپ ۋە ئويۇن - تاماشىلار بىلەن بولۇپتۇ. لېكىن پادىشاھنىڭ ئوي -

پىكرى قىزى بىلەن شاھزادىدە قايتتۇ. تىنماي باشقىلاردىن قىزى بىلەن يىگىتنىڭ ئەھۋالىنى ئۇقۇپ تۇرۇپتۇ. توپنىڭ ئالتىنچى كۈنىگىچە قىز يۈزىدىن چۈمبەلىنى ئالماي، تامغا قاراپ يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. باشقىلار ئۇسسۇل ئويناپ، ناخشا ئېيتىپ، قوشاق توقۇپ ئولتۇرسا، قىز ئۆزىنىڭ سۆيگەن يارى بولغان شاھزادىنى ئويلاپ يىغلاپتۇ. بۇ ئەھۋالنى پادىشاھ ئاڭلاپ تېخىمۇ غەمگە چۈشۈپتۇ، پۇتى كۆيگەن توخۇدەك بىر يەردە تۇرالمىي قايتتۇ. توپنىڭ ئاخىرقى كۈنى كۆپچىلىك بۇرۇنقىدەك يەنە ئۆز ئويۇن - تاماشىسى بىلەن بولۇپ قالغاندا، شاھزادە مەلىكىگە ئۆزىنى ئاشكارا قىلىشىنى ئويلاپ، ئۇنىڭ قۇلىقىغا ئاغزىنى يېقىپ، ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بوش ئاۋاز بىلەن ئېيتىپتۇ. مەلىكە باشتا ئىشەنمەپتۇ، كېيىن چۈمبىلىنى ئاستا ئېچىپ قارىغۇدەك بولسا، دېگەندەك ئۆزىنىڭ سۆيگەن يىگىتى ئىكەن. مەلىكە ئوڭۇمۇ - چۈشۈمۇ دەپ، خوشاللىقىدىن ئولتۇرالمىي قايتتۇ. شاھزادە پادىشاھنىڭ تۇيۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن، مەلىكىنىڭ تاقەت قىلىپ ئولتۇرۇشىنى ئېيتىپتۇ. مەلىكىمۇ چاندۇر ماسلىققا تىرىشىپتۇ. شاھزادە پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، قىزغا ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە قانداق قىلىپ كېلىپ قالغانلىقىنى

ئېيتىپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:
— ئەتە پادىشاھ بىزنى يولغا سالىدۇ، ئەگەر بىز سىزنى ئالغىلى كەلگەن شاھزادىنىڭ يۇرتىغا بارىدۇ.

خان بولساق، ئىككىمىزلا تۈگىشىمىز. شۇڭا، قانداق قىلىپ بول-
مىسۇن قۇتۇلۇشقا تىرىشايلى. بۇنىڭ ئامالى قېچىش. قېچىش
ئۈچۈن ياغاچ ئات كېرەك. سىز ئەتە «دادام ياغاچ ئاتنى بەرمىسە
بارمايمەن» دەپ تۇرۇۋېلىڭ. دادىڭىز ھەر قانداق ئۇسۇل بىلەن
قورقۇتسىمۇ چىڭ تۇرۇڭ. سىزنى ھېچنېمە قىلالمايدۇ، ياغاچ ئات
قولغا كەلمىسە، بىزنىڭ ئايرىلغىنىمىز ئايرىلغان.

مەلىكە بۇ ئىشنى ئورۇنداشقا ۋەدە بېرىپتۇ.

بۇ كۈنى توي بەك قىزىپتۇ، ھەممە كىشىنىڭ دىققىتى قىز
بىلەن يىگىتنىڭ مۇھەببىتىدە بوپتۇ، بۇ ئەھۋالنى ئوقۇشقا كەل-
گەن يەڭگە موماي بۇ ئەھۋالنى دەررۇ پادىشاھقا مەلۇم قىلىپتۇ،
بۇنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ كۆڭلى ئارام تېپىپتۇ.

تاڭ ئېتىپتۇ. ئەتىگەندىلا ھەممە مېھمانلار شاھزادە بىلەن
مەلىكىنى ئۈزىتىش ئۈچۈن تەييارلىنىپتۇ. شاھزادىنىڭ ئېتىنى
توقۇپ، مەپىلىرىنى قېتىپ تەييارلاپ بوپتۇ. ھەممىسى مەلىكە-
نىڭ چىقىشىغا قاراپ تۇرۇپتۇ. لېكىن مەلىكە چىقماپتۇ. مېھ-
مانلار ھەيران بولۇشۇپتۇ. پادىشاھ مەلىكىنىڭ چىقماي تۇرۇۋې-
لىپ، مېھمانلارنى ساقلىتىپ قويغىنىغا بەك خاپا بوپتۇ. ئۇ بىر
كېنەزەكنى كىرگۈزۈپتۇ.

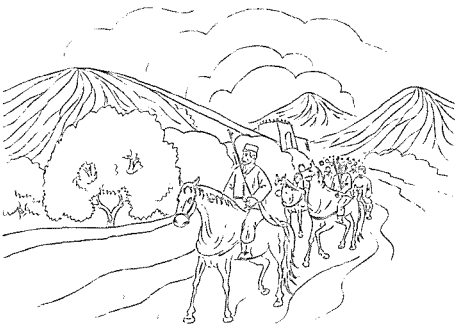
كېنەزەك چىقىپ پادىشاھقا:

— شاھىم، مەلىكەم

«دادام ياغاچ ئاتنى قوشۇپ

بەرمىسە بارمايمەن» دەيدۇ،

— دەپتۇ.

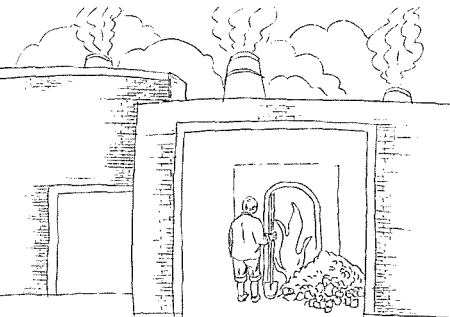
پادشاھ مېھمانلارنىڭ يۈز - خاتىرسى ئۈچۈن ياغاچ ئاتنى
ئائىلاج مەلىكىگە قوشۇپ بېرىپتۇ. داغدۇغا بىلەن قىز - يىگىت -
نى يولغا سايپتۇ.

ئۇلار بىر نەچچە كۈن يول مېڭىپ، مۇڭگۈزلۈك شاھزادىنىڭ
يۇرتىغا يېقىنلىشىپتۇ، لېكىن قېچىشنىڭ پەيتىنى تاپالماپتۇ.
ئەگەر ئوردىغا كىرىپلا قالسا چاتاق، شاھزادە يەنە مەلىكىگە:

— سىز ئوردىنىڭ ئالدىغا بارغاندا، ئۆز قۇلۇم بىلەن يەتتە
تەخسە تىللانى كۆپچىلىكىنىڭ بېشىدىن ئۆرۈپ چاچمىسام ئوردىغا
كىرمەيمەن دەڭ، ئۇلار ئائىلاج تىلىكىڭىزنى قوبۇل قىلىدۇ.
تىللانى ئېلىپ چىققاندا يەرگە چېچىڭ، ئاندىن ئوردىدىكى شاھزا -
دىدىن تارتىپ پۈتۈن ۋەزىر ئۆلىمالارغىچە چىقىپ تەرسۇن دەڭ.
ئۈنمۇ قىلماي ئىلاج يوق، ئۇلار تىللا بىلەنلا بولۇپ كەتكەندە،
ياغاچ ئاتقا مىنىپ قاچمىز، — دەپ گەپ ئۆگىتىپتۇ.

دەل ئوردا ئالدىغا كەلگەندە مەلىكە شاھزادىنىڭ دېگىنى بو -
يىچە تەلەپ قويۇپتۇ، ئوردىدىكىلەر ئائىلاج ماقۇل بولۇپتۇ... ئۇلار
تىللا تېرىش بىلەن بولۇپ كەتكەندە شاھزادە بىلەن مەلىكە ئاتقا
مىنىپتۇ - دە، ئاسمانغا ئوقتەك ئۇچۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. ھېلد -

قى ئادەملەر بولسا ھەيران
بولۇپ، ئاسمانغا قارىغىنىچە
قايتۇ... شۇنداق قىلىپ بۇ
ئىككىسى ساق - سالامەت
شاھزادىنىڭ يۇرتىغا ئۇچۇپ
كەپتۇ.

پادىشاھ ئوغلىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن كېچە - كۈندۈز ئاھ ئۇرۇپ سەۋدايى بولۇپ قالغانىكەن. بۇنىڭ ھەممىسىنى ياغاچ ئاتى - نى ياسىغان ياغاچچىدىن كۆرۈپ، ئۇنى زىندانغا تاشلاپتۇ، ئاخىرى شەھەردىكى چوڭ دەرۋازىغا مىخلاپ قويماق بوپتۇ. شاھزادىنىڭ بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەن كۈنى ھېلىقى ياغاچچىنى دەرۋازىغا مىخلاش ئۈچۈن ئېلىپ ماڭغان ۋاقىتقا توغرا كەپتۇ. شاھزادە كېلىپلا دادىسىدىن ياغاچچىنى سورايتۇ، ئاندىن ياغاچ ئاتنىڭ خاسىيىتى - نى، بۇ ئات بولمىسا نۇرغۇن يەرلەرنى كۆرەلمەيدىغانلىقىنى، شۇ - نىڭدەك بۇنداق چىرايلىق، ئەقىللىق بىر مەلىكىگە ئىگە بولالماي - دىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ، ئۇ يەنە ياغاچچىغا مۇكاپات بېرىش - نى تەلەپ قىلىپتۇ. دادىسى بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، ياغاچچىنى ناھەق جازالىغانلىقىغا بەك خىجىل بولۇپتۇ ۋە ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئىنئام بېرىپ ئازاد قىپتۇ. شاھزادە شۇ ھامان ياغاچچى بىلەن كۆرۈ - شۈپ، ئۇنى ئوردىغا ئېلىپ كىرىپ، ھۈنرىنى تېخىمۇ تاكا - مۇلاشتۇرۇشقا دەۋەت قىلىپتۇ. شاھزادە بىلەن مەلىكىنىڭ تويى قىرىق كېچە - كۈندۈز داۋاملىشىپتۇ. پادىشاھ قېرىپ قالغانلىقى ئۈچۈن ئوغلىغا ئۆز تەختىنى ئۆتۈنۈپتۇ.

بۇ چۆچەكنىڭ ۋەقەلىد -
كى ئىنتايىن جىددىي، قىد -
زىنقارلىق بولغاچقا، بىلىقۇت -
جان ياغاچ ئاتقا مىنگەن
شاھزادىنىڭ تەقدىرىدىن

ئەنسىرەپ ئولتۇرغان ئىدى. ئاخىر شاھزادىنىڭ ئوڭۇشلۇق قۇتۇ-
لۇپ، يۇرتىغا ساق - سالامەت قايتىپ كەلگەنلىكى ۋە مۇراد -
مەقسىتىگە يەتكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن «ئۇھ...» دېدى.
مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭ بۇ ھالىغا قاراپ كۈلۈپ:

— ھوي بالام! ساڭا نېمە بولدى، ئولتۇرۇپلا قالدىڭغۇ، بىر
نېمە دېمەمسەن! — دېدى.

بىلقۇتجان قىزارغان ھالدا كۈلۈپ:

— مەن نېمە دەيتتىم بوۋا، باياتىدىن بېرى مەن ياغاچ ئاتقا
مىنگەن شاھزادىنىڭ ئاجايىپ كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ-
دىن ئەنسىرەپلا ئولتۇردۇم، — دېدى ناھايىتى تەسلىكتە، — ھې-
لىمۇ ياخشى، ئۇ ساق - سالامەت قايتىپ كەلدى...

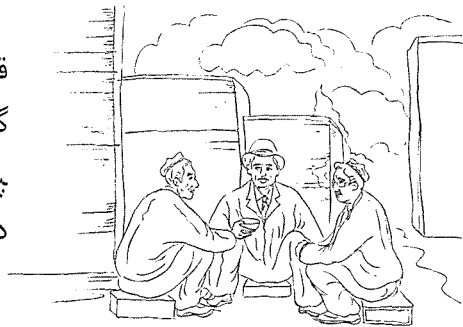
مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنى يەنە نېمە دەيدىكەن، دېگەندەك قاراپ
ئولتۇردى. بىلقۇتجان تۇيۇقسىز بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— بوۋا، مەن شۇنىڭغا ھەيران، شۇنىڭغا قارىغاندا كىشىلەر
شۇ چاغلاردا ئاسمانلاردا پەرۋاز قىلىشنى، سۇلاردا ئۇرۇشنى ئار-
زۇ قىلغانىكەندە؟! — دېدى.

بۇ گەپ مۆھتەرەم بوۋاينى بۆلەكچىلا روھلاندۇرۇۋەتتى.

— ۋاھ - ۋاھ، ئوماق
قوزام! ئەمدى كۆڭلۈمدىكى
گەپنى قىلىدىكەن، قېنى گې-
پىڭنىڭ داۋامىنى سۆزلە! —
دېدى بوۋاي.

— مەن بۇ چۆچەكنى

ئاڭلاپ، — دېدى بىلىقۇتجان سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — ئۇنىڭ-
دىكى تۆمۈرچى ياسىغان يۈز مىڭ تاغار ئاشلىقنى ئۈستىگە بېسىپ
دېڭىز — ئوكيانلاردا ئەركىن ئۈزىدىغان تۆمۈر بېلىقنى پاراخوتقا،
ئاسماندا ئۇچالايدىغان قاناتلىق ياغاچ ئاتنى ئايروپىلانغا ئوخشات-
قۇم كېلىپ قالدى...

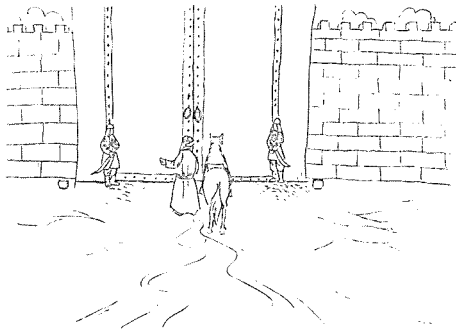
مۆھتەرەم بوۋاي ئوتتەك قىزغىنلىق بىلەن مۇنداق چۈشەند-

دۈردى:

— دەرۋەقە، ئەجدادلىرىمىز قەدىمكى دەۋرلەردىلا ئاسماندا
پەرۋاز قىلىشنى، سۇلاردا ئۈزۈشنى ئارزۇ قىلىپ كەلگەن ۋە بۇ
ھەقتە ئاز بولمىغان ئىزدىنىشلەرنى ئېلىپ بارغان. دېمىسمۇ،
تۆمۈرچى ياسىغان تۆمۈر بېلىقنىڭ يۈز مىڭ تاغار ئاشلىقنى بې-
سىپ سۇدا ئەركىن ئۈزۈشى، قاناتلىق ياغاچ ئاتنىڭ ئوڭ قولىد-
نى بۇرسا ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈشى، سول قولىنى بۇرسا پەسلەپ
يەرگە قونۇشى كۆز ئالدىمىزغا ناھايىتى ئىلغار بولغان چوڭ
پاراخوت ۋە ئىلغار ئايروپىلاننى كەلتۈرىدۇ. بۇ چۆچەكتىكى ئىل-
مىي پەن — تېخنىكىغا ئائىت تەپسىلاتلار بىلەن ۋەقەلىكنىڭ مۇ-
رەككەپ، قىزىقارلىقلىقى شۇنچىلىك جىپسىلاشقانكى، ئادەمنى

شۇنچە قىزىقتۇرىدۇ. شۇڭا،
سەنمۇ باياتىدىن بېرى تى-
نىقنىڭ توختاپ قالغاندەك
جىم ئولتۇرۇپ ئاڭلاپ كەت-
تىڭ...

— بۇ ھەقىقەتەن قى-

زىقارلىق چۆچەك ئىكەن، — دېدى بىلقۇتجان.
مۆھتەرەم بوۋاي بىردەم ئويلىنىپ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن،
بىلقۇتجانغا:

— ھەي قەدىرلىك بالام! مەن ساڭا ناھايىتى ئەھمىيەتلىك ۋە
قىزىقارلىق چۆچەكلەردىن بىرنەچچىنى ئېيتىپ بەردىم. قالغان-
لىرىنى ئۆزۈڭ ئوقۇپ، ساۋاقداشلىرىڭ بىلەن مۇلاھىزە قىلىپ
كۆر. ماڭمۇ ئېيتىپ بەر! — دېدى.

— ماقۇل بوۋا! — دېدى بىلقۇتجان ئىتائەتمەنلىك بىلەن.
ئۇ ئەتىسىدىن باشلاپ بىرمۇنچە چۆچەكلەرنى ئوقۇدى.

ھۈنەر پۈتمەس گۆھەر

بۇنىڭدىن كۆپ زامانلار ئىلگىرى بىر يۇرت بولغانىكەن، بۇ يۇرتنىڭ يېرى مۇنبەت، سۈيى مول، ھاۋاسى ساپ بولسىمۇ، قىش بىلەن يازنىڭ پەرقى ناھايىتى چوڭ ئىكەن. يازلىقى پۈتۈن يۇرت جەننەت تۈسىگە كىرىپ ھەممە ياقتا خۇش پۇراق، رەڭگارەڭ گۈل - چېچەكلەر ئېچىلىپ، بۇلبۇل، قۇشلار يېقىملىق سايرىشىپ دىللارنى مەھلىيا قىلسا، قاراقش كىرىشى بىلەن ئەتراپنى ئادەم بېلى بىلەن تەڭ ئاپپاق قار قاپلاپ كۆڭۈلنى غەش قىلىدىكەن.

ئەنە شۇ يۇرتتا ئىككى كىشى ئارىتام قوشنا بولۇپ ئۆتكەندە - كەن. ئۇلارنىڭ بىرى سودىگەر، يەنە بىرى ياغاچچى ئىكەن. سودا - گەر سودا - سېتىق ئىشىدا بىرنى ئىككى قىلىپ، توققۇزى تەل، سۇنسا ھەممىگە قولى يەتكەچكە، ھېچنېمىدىن غەم قىلماي شاھانە تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. ياغاچچى ھالال ئەمگىكىگە تايىنىپ قەدىر ئەھۋال تۇرمۇش كەچۈرىدە - كەن.

ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى ئۇ - زۇن يىللار جاتىرجەم ئۆتۈپ - تۇ. شۇ يىللاردا ياز كەپتۇ. سودىگەر يازنىڭ پەيزىنى

سۈرۈپ، ھايات گۈزەللىكىدىن بەھرىمەن بولۇش، ئۆز ئىشىنى ئۇلغايتىش ئۈچۈن ئۆيدىكى پۈتۈن مال - مۈلۈك، بىساتىنى دەس - مایە قىلىپ، يىراق بىر ئاۋات يۇرتنى نىشانلاپ سودا ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. ئائىلىسىدىكىلەر، قولۇم - قوشنىلار سودىگەرگە ئاق يول تىلەپ قايتتۇ... سودىگەر يېرىم يولغا كەلگەندە بۇلاڭ - تالاڭ - غا ئۇچراپ، پۈتۈن مال - بىساتىدىن ئايرىلىپ قايتتۇ... سودىگەر بىر كۈنى ئامان قالغان بېشىنى ئېلىپ، قاش قارايدىغاندا، ئەل تىنچىغاندا ئاستا ئۆيىگە كىرىپ كەپتۇ. ئايال ئېرىنىڭ شەپسىز كىرىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ بىر شۇملۇقنى سې - زىپتۇ - دە، نېمە ئىش بولغانلىقىنى سوراپتۇ. سودىگەر ئەلەم بىلەن:

— ھەي، مېنى نەس باسقان ئوخشايدۇ، — دەپ قاتتىق ھەسرەت چىكىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەر - ئايال ئوتتۇرىسىدا باشقا گەپ - سۆز بولماي، يېپىق قازان يېپىق بويىچە قايتتۇ. لېكىن ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي سودىگەرنىڭ بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچرىغانلىقى قى قۇلاقتىن - قۇلاققا يېتىپ ئەل - يۇرتقا پۇر بوپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن سودىگەرنىڭ چىرايى ئېچىلماي، كۆڭلى غەشلىككە تو - لۇپ، ئۆيىدىن تالاغمۇ چىق - ماپتۇ.

ياز تۈگەپ، قىش كەپتۇ. بۇ قىش شۇنداق كەپتۈكى، قېلىن ياغقان قار يەر - جا - ھاننى قاپلاپ، شۇيرغان

ھۇۋلاپ، جاندىن ئۆتكۈدەك سوغۇق بولۇپتۇ. ئوتۇن - كۆمۈرى بارلىرى مورىلىرىدىن تۇتۇن چىقىرىپ راھەتلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. سودىگەر ئائىلىسىنىڭ قىشقا ھېچقانداق تەييارلىقى بولمىغاچقا، يازدىن ئېشىپ قالغان ئازغىنە ئوتۇن - ياغاچنى قالاپ تۈگىتىپ، سوغۇق ئۆيدە دۈگىدىيىپ، تىترەپ ئولتۇرۇشۇپتۇ.

بىر كۈنى شىۋىرغان توختاپ ھاۋا ئېچىلىپتۇ. سودىگەرنىڭ ئايالى دېرىزىدىن چۈشكەن كۈن نۇرىدا قولىنى ئىسسىتىپ ئولتۇرۇپ سىرتقا قارىغانىكەن، ئۆزلىرىنى نامرات چاغلادىغان، بالىلىرى كۆپ ياغاچچى قوشنىسىنىڭ تۇرخۇنىدىن پۇرقىراپ چىقىۋاتقان ئىسنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ خىيالىدىن: ئۇلارنىڭ شۇنچە سوغۇقتا بۇنداق بەھۇزۇر ئولتۇرۇشىدا بىر سىر بار... دېگەنلەرنى ئۆتكۈزۈپتۇ - دە، ياغاچچى قوشنىسىنىڭ ئىشىكىنى قېقىپتۇ. دېگەندەك، ئۆينىڭ ئىچى ئىسسىق، راھەت ئىكەن، ياغاچچىنىڭ بالىلىرى مورىنى چۆرىدەپ غەمىسىز ئولتۇرۇپ كۆمەچ يەۋاتقاندا كەن، سودىگەرنىڭ ئايالى بۇنى كۆرۈپ ئىچى سىيرىلىپ كېتىپتۇ. ياغاچچىنىڭ ئايالى ئۇنى تۈرگە ئۆتكۈزۈپ، كۆرپە سېلىپ، ئالدىغا داستىخان راسلاپ:

— غېرىب كۆلىمىزگە

مۇبارەك قەدەم بېسىپلا،

دەپ تەزىم ئېتىپ، ھورى

كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان سىنچاي

بىلەن كۆمەچ قويۇپ،

لايىقلىرى بولمىسىمۇ تېتىپ

باقسىلا، — دەپتۇ. سودىگەرنىڭ ئايالى قىزىق چاپنى ئىچىپ تىترەپ تۇرغان بەدىنى ئىللىغاندىن كېيىن:

— ۋاي جېنىم قوشنام، شۇنچە سوغۇقتا ئوتۇن — ياغاچنىڭ غېمىنى قىلماي بەھۇزۇر ئولتۇرۇۋېتىپسىلەر، ئوتۇن — ياغاچنىڭ ئامالىنى قانداق قىلىۋاتىسىلەر؟ — دەپ سوراپ، كالىسىدىكى سىرنى يەشمەكچى بوپتۇ. ياغاچچىنىڭ ئايالى ئارتۇقچە گەپ — سۆز قىلماي، ئۇدۇل قىلىپ:

— ۋاي جېنىم قوشنام، سىلى بىلىلا، بالىلارنىڭ دادىسى يا- غاچچى، ئۇ ياغاچنى ئاتلاپ تۇرۇپ، ياغاچنىڭ ئويىمان، دۈشىگە چومىقىغا بىگەن چاپىدۇ، كەكە ئۇرىدۇ. رەندە سالىدۇ، ھەممە كې- رەكسىز ياغاچلار كەينىدىن چىقىدۇ. بىز شۇ نەرسىلەرنى قالاپ، قىشنىڭ غېمىنى قىلىۋاتىمىز، — دەپتۇ.

سودىگەرنىڭ ئايالى ئۇلارنىڭ خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرۈشىد- نىڭ سىرى دەل ھالال تەر ئاققۇزغانلىقتىن كەلگەنلىكىنى چۈ- شنىپتۇ. ياغاچچىنىڭ ئايالىمۇ سودىگەرنىڭ ئايالىنىڭ نېمە مەقسەتتە «سىر» يەشمەكچى بولغانلىقىنى چۈشىنىپتۇ — دە:

— جېنىم قوشنام، كونىلاردا: «بىراقىكى تۇغقاندىن يېقىند- دىكى قوشنا ئەلا» دەپتە-

كەن. بىز قوشنا ئادەملەر بولغاندىكىن، نېمە كۆرسەك تەڭ كۆرىمىز، — دەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئىككى قوشنا بارنى تەڭ كۆرۈپ

قىشنى خاتىرجەم ئۆتكۈزۈپتۇ. ياز يۈرۈپ يەرگە ئىسسىق ئۆتكەندە قىشنى ئامان - ئېسەن ئۆتكۈزگەن سودىگەر ئۆزىگە كۆپ ياردەم قىلغان قوشنىسىغا شاگىرتلىققا كىرىپ، كۆڭۈل قويۇپ ھۈنەر ئۆگىنىپ، بىر يىلدىلا ئۇستىياغاچچى بولۇپ قاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن سودىگەر ھۈنەرگە تايىنىپ، ھېچ نەرسىگە قىسىلماي، خا - تىرجەم ياشاشقا باشلاپتۇ. سودىگەر بىلەن ئۇنىڭ ئايالى دائىم:
— ھۈنەر پۈتمەس گۆھەر ئىكەن، — دېيىشىدىكەن. مانا شۇ - نىڭدىن ئېتىبارەن خەلق ئارىسىغا: «ھۈنەر پۈتمەس گۆھەر» دېگەن ماقال تارالغانىكەن.

بىلىقۇتجان چۆچەكنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، چوڭقۇر ئويلاغا چۆكۈپ بىر ھازا ئولتۇرۇپ قالدى. دېمەك، ھەرقانداق ئىشنى تەر تۆكۈپ، مېھنەت سىڭدۈرۈپ قىلغاندا، ئۇنىڭ ھەقىقىي بەرىكىتى بولىدىكەن ئەمەسمۇ، — دەپ ئويلىدى ئۇ، — ھەرقانداق ھۈنەرگە مېھنەت سىڭدۈرۈلىدىغان، تەر تۆكۈلىدىغان بولغاچقا ئە - نە شۇنداق بەرىكىتى بولىدىكەن. ھۈنەرنىڭ، ئىلىم - بىلىمنىڭ ھېكمىتىمۇ مۇشۇ بولسا كېرەك...

بىلىقۇتجان ئەتىسى

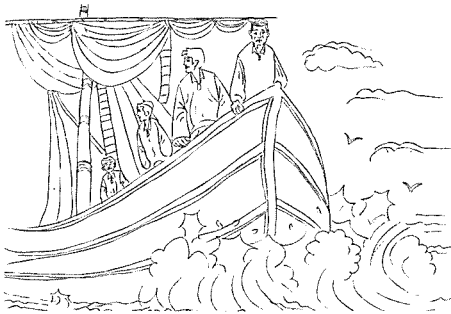
مەكتەپكە بېرىپ، دەرس ئا -

رىلىقىدا بۇ چۆچەكنى بىر -

نەچچە ساۋاقداشقا سۆزلەپ

بەردى ۋە ئۇلارنىڭ قانداق

تەسىراتقا كەلگەنلىكىنى

سوردى. ئەمما، ھېچقايسىسى بىلقۇتجان كۈتكەن جاۋابنى بېرەلەمدى. بۇنىڭدىن بىلقۇتجاننىڭ كۆڭلى غەش بولدى ۋە بۇ ئىشنى بوۋىسىغا ئېيتىپ بەردى. بوۋىسى ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ مۇنداق دېدى:

— جېنىم بالام، ساۋاقداشلىرىڭنىڭ ھەممىسىنىڭ ماڭا ئوخشاش چۆچەك سۆزلەپ بېرىدىغان بوۋىسى يوق، بۇ كەمچىلكەن ئۇلاردىن كۆرۈشكە بولمايدۇ. سەن ئۇلارنى ئاستا - ئاستا چۆچەك ئاڭلاشقا كۆندۈر، ئاندىن چۆچەك مەزمۇنىنى مۇلاھىزە قىلىشقا يېتەكلە، شۇنداق قىلساڭ، بارا - بارا ئۇلارمۇ يېتىشىپ قالدۇ.

بىلقۇتجاننىڭ كۆز ئالدى بىردىنلا يورۇپ كەتكەندەك بولدى. بوۋىسىنىڭ سۆزلىرى توغرا ئىدى، ئۇ ساۋاقداشلىرىنى كۆڭلەدىكىدەك يېتەكلىيەلسە، ھەقىقەتەن ئۈنۈمى يۇقىرى بولاتتى، بۇنىڭ ئۈچۈن تېخىمۇ كۆپ چۆچەكنى بىلمىسە بولمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ چۆچەك ئوقۇشقا كىرىشىپ كەتتى...

قىرىق ھۈنەر ھۈنەر ئەمەس ، ئەسلىي ھۈنەر چوپىلچىلىق

بۇنىڭدىن ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى بىزدىن يىراق ماكاندا بىر يۇرت بولغانىكەن. ئاشۇ يۇرتتا ئايدىن ئىسىملىك بىر چوڭ سو- دىگەر ئۆتكەنىكەن. ئايدىننىڭ سەيدىن ئىسىملىك بىر ئوغلى بو- لۇپ، ئۇ تولىمۇ ئەقىللىق، چىۋەر ئىكەن. ئايدىن دائىم: ئوغلۇم چوڭ بولسا ئۆزۈمگە ئوخشاش سودىگەر قىلىپ تەربىيەلەيمەن، بۇ- نىڭ ئۈچۈن كارۋانلىرىم بىلەن قايسى شەھەرگە بارسام، ئۇنىمۇ بىللە ئېلىپ بېرىپ سودا - سېتىق ئىشلىرىغا پىشۇرىمەن، دەپ ئويلايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە نۇرغۇن مال - مۈلۈك بىلەن كارۋان تار- تىپ، ئوغلنى بىللە ئېلىپ باشقا بىر شەھەرگە سودىغا بېرىپتۇ. بۇ شەھەردە ئۇلارنىڭ سودى-

سى ئوبدان يۈرۈشۈپ قال- غاچقا، بىر مەزگىل تۇرۇپ قاپتۇ. بۇ كۈنلەردە سەيدىن چۈشتىن بۇرۇن ئاتىسى بىلەن سودا - سېتىق قىلسا، چۈشتىن كېيىن سارايبۇدۇ.

نىڭ ئوغلى بىلەن شەھەر سىرتىدىكى دەريا بويىغا بېرىپ سۇغا چۆمۈلۈپ ئوينايتۇ. ئۇ دەريا بويى قومۇشلۇق ۋە سۆگەتلىك بو. لۇپ، بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ چوڭىدىن - كىچىكىگىچە ھەممەسى دېگۈدەك چويلا - بورا توقۇش بىلەن مەشغۇل بولىدىكەن.

سەيدىن سۇغا چۆمۈلۈپ ئويناپ يۈرۈپ بۇ يەردىكى ئۆزى بىلەن تەڭتۇش بالىلارنىڭ سۆگەت چىۋىقىلىرىدىن چىرايلىق چويلا توقۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: شۇ بالىلار قىلغان ئىشنى مەن نېمىشقا قىلالمايمەن، دەپ ئويلاپتۇ - دە، بۇ ھۈنەرنى ئۆگىنىۋېلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھەر كۈنى چۈشتىن كېيىن چويلىچى بالىلارنىڭ قېشىغا بېرىپ چويلا توقۇشنى ئۆگىنىپتۇ.

ئايىدىن بۇ شەھەرگە ئېلىپ كەلگەن ماللىرىنى سېتىپ تۈگەتكەندىن كېيىن ئۆزىگە كېرەكلىك ماللارنى ئېلىپ ئۆز يۇرتىغا قايتىش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار يەتتە كۈن يول يۈرۈپ، بىر قونالغۇغا كېلىپ چۈشۈپتۇ. شۇ كېچىسى بۇ قونالغۇغا قاراقچىلار كېلىپ بۇلاڭ - تالاڭ قىپتۇ. ئايىدىن بىلەن سەيدىن يېقىن ئەتراپتىكى بىر ئورمانلىققا قېچىپ بېرىپ ئامان قاپتۇ. لېكىن، قاراقچىلار ئۇلارنىڭ ھېچ نەرسىسىنى قويماي بۇلاپ كېتىپتۇ.

ئايىدىن جېنى ئامان قالغانغا

خۇش بولماي، مال - مۈل -

كىدىن ئايرىلىپ قالغانلىق -

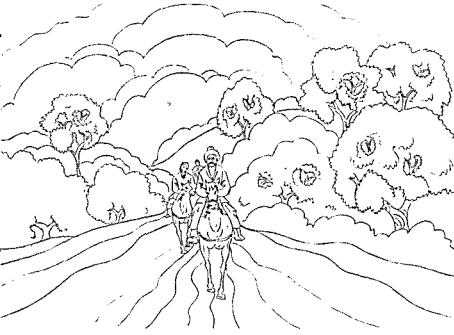
قىمغا قايغۇرۇپ:

— ئاھ خۇدا، مېنى

بارلىق ۋەسلىمدىن ئايرىد -

دىڭغۇ، مېنى بۇنداق قاتتىق
 جازالىغۇدەك مەن نېمە گۈ -
 ناھ قىلغان بولغىتتىم، مەن
 ئەمدى يېمەك - ئىچمەك -
 سىز، كىشىلەرگە خار بو -
 لۇپ، جەستىم چۆل - جە -
 زىرىلەردە نام - نىشانسىز

قالدىغان بولدى، — دەپ يىغلاپ كېتىپتۇ. سەيدىن ئاتىسىنىڭ
 ھالىغا قاراپ:

— ئاتا، جېنىمىزنىڭ ئامان قالغانلىقىغا شۈكۈر دەيلى، بۇ
 ئىشقا بۇنچە قايغۇرۇپ كېتىشىمىزنىڭ ھاجىتى يوق، چۈنكى بول -
 غۇلۇق بولدى، ھەر قانچە قايغۇرساقمۇ ئەسلىگە كەلمەيدۇ، مەن
 سىزنى بېقىپ يۇرتقا تىنچ - ئامان ئېلىپ كېتەلەيمەن، — دەپ -
 تۇ. ئايدىن:

— ئوغلۇم، ئېيتقىنا، سەن مېنى قايسى ھۈنرىڭگە تايىنىپ
 بېقىپ، يۇرتقا تىنچ - ئامان يەتكۈزەلەيسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.
 سەيدىن:

— ئاتا، سىزنىڭ خە -
 ۋىرىڭىز يوق، مەن سىز بى -
 لەن بىللە سودىگەرچىلىك
 قىلىپ يۈرۈپ، ھەر كۈنى
 بىر تەڭگە خەجلەپ، چويلا
 توقۇشنى ئۆگىنىۋالغاندىم.

ھازىر بىز تۇرغان بۇ ئور -
ماندا سۆگەت كۆپ ئىكەن.
سىز چىۋىق راسلاڭ، مەن
چويلا توقۇيمەن. بىز مۇ -
شۇنداق قىلىپ يېتەرلىك
چويلا توقۇپ، ئۆتەر يولىد -
مىزدىكى يېزا -

قىشلاقلاردا چويلىنى ساتايلى، تاپقان پۇلغا يېمەكلىك ئالساق
كىشىلەرگە خار بولماي، تىنچ - ئامان ئۆز يۇرتىمىزغا بارالايمىز،
— دەپتۇ.

سەيدىنىڭ گەپلىرى ئايدىنغا ياغدەك يېقىپتۇ. ئايدىن ئوغ -

لىغا قاراپ:

— ئەقىلىڭ بار ئىكەن ئوغلۇم، مەن تاش سانغۇچە سەن قۇم
ساناپسەن، — دەپتۇ ۋە چىۋىق تەييارلاشقا كىرىشىپتۇ. ئۇلار ئۈچ
كۈن ئىچىدە نۇرغۇن چويلا توقۇپ پۈتكۈزۈپتۇ. ئۇلار چويلىلارنى
يول بويى سېتىپ، يېمەك - ئىچمەككە ئېرىشىپ، يۇرتىغا تىنچ -
ئامان يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇلار ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بىلەن كۆرۈ -
شۈپ بولغان ئىشلارنى سۆز -
لەپ بېرىپتۇ. ئۇلارنىڭ كە -
چۈرمىشلىرىنى ئاڭلىغان
چوڭ ياشلىق بىر مويىس -

پىت:

— قىرىق ھۈنەر ھۈنەر

ئەمەس، ئەسلىي ھۈنەر چويلچىلىق ئىكەن ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ.
ئېيتىشلارغا قارىغاندا: «قىرىق ھۈنەر ھۈنەر ئەمەس، ئەسلىي
ھۈنەر چويلچىلىق» دېگەن ماقال ئايدىن بىلەن سەيدىننىڭ شۇ
كەچۈرمىشىدىن قېلىپ بىزگىچە كەلگەنكەن.

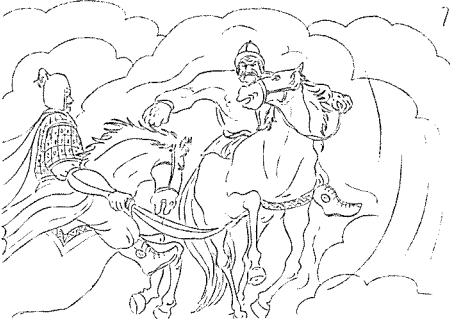
بىلقۇتجان بۇ چۆچەكنى ئاڭلىغاندىن كېيىن باشقىچىلا ھايا-
جانلىنىپ كەتتى.

— بوۋا — بوۋا، مەن بۇ چۆچەكتىن ناھايىتى كۆپ نەرسە-
لەرنى ھېس قىلىپ يەتتىم! — دېدى ئۇ ئاۋازىنى يۇقىرى كۆتۈ-
رۈپ.

— ئېيتە، زادى نېمىلەرنى ھېس قىلىپ يەتتىڭ؟ — دەپ
سورىدى مۆھتەرەم بوۋاي.

— مېنىڭ ئالدى بىلەن ھېس قىلغىنىم شۇكى، مەيلى
قانداقلا ھۈنەر بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ ھامان بىر كۈنى كى-
شىگە ئەسقاتىدىكەن. يۇقىرىقى چۆچەكتە باي سودىگەر سودا قى-
لىپ پۇل تېپىشتىن باشقىنى ئويلىمايدۇ، بالىسىنىمۇ سودىغا
پىشۇرۇشنىلا ئويلايدۇ. ئەمما ئوغلى سۇغا چۆمۈلۈش جەريانىدا
چويلا توقۇشنى ئۆگىنىۋالدى.

دۇ ۋە ئاخىردا قاراقچىلارغا
ئۇچراپ ئەسلى — ۋەسلىدىن
ئايرىلىپ قالغاندا، مانا مۇ-
شۇ چويلچىلىق ھۈنەرگە
تايىنىپ ھاياتىنى ساقلاپ

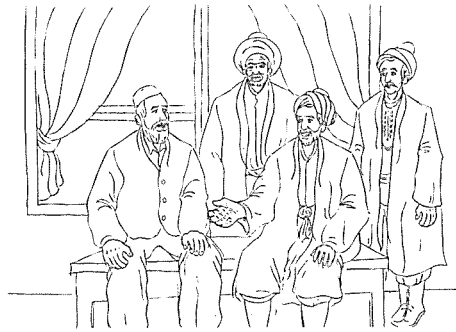

قالدۇ ۋە يۇرتىغا ئامان - ئېسەن يېتىپ بارالايدۇ. مانا مۇشۇنىڭغا قارىغاندا ھۈنەر ھەقىقەتەن خاسىيەتلىك ئىكەن.

— ئېيتقىنىڭ توغرا، بالام! — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ئە - قىللىق نەۋرىسىنى باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ، — چويلىچىلىق ئا - دەتتە ھۈنەرلەر قاتارىدا سانالمايدۇ، ئەمما تېگىدىن ئېيتقاندا ئۇمۇ ھۈنەر، شۇڭا ئۇ ئۆز خاسىيىتى بىلەن كىشىگە ھەرقاچان ئەسقا - تىدۇ. شۇڭا، ھۈنەرنىڭ بەزىسى ئېسىل ھۈنەر، يەنە بەزىسىنى پەس ھۈنەر دېگىلى بولمايدۇ، ھۈنەرنىڭ ھەممىسى ئۆزىگە خاس قىم - مەتكە ئىگىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر كىشى بۇ ئۆز ئۆمرىدە بىرەر ھۈنەر ئۆگىنىشىگە ئەھمىيەت بېرىشى تولىمۇ زۆرۈر.

— چۈشەندىم، بوۋاي!

— بۇنى چۈشىنىۋالغان بولساڭ، ئەمدى ساڭا ھۈنەرنىڭ يەنە قانداق خاسىيىتى بارلىقى ھەققىدە بىر قىسقا چۆچەك ئېيتىپ بېرىمەن، دىققەت قىلىپ ئاڭلا!

ھۈنەرنىڭ خاسىيىتى

قەدىمكى زاماندا سەمەت ئىسىملىك بىر كىشى چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزۈپ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىپتۇ. جالات ھۆكۈمنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن سەمەتنى دار ئالدىغا ئېلىپ كېتىۋاتسا، سەمەت ھەدەپ: «ۋاي ئىسىت، ۋاي ئىسىت!» دەپ ھەسرەت چېكىپتۇ. جالات بۇ گەپنى ئاڭلاپ: بۇ گۇناھكارنىڭ ھاياتلارغا قالدۇرۇپ كېتىدىغان بىرەر ھېكمىتى بولسا كېرەك، بۇنىڭدىن بىرەر ئېغىز گەپ سوراپ بېقىپ ئاندىن ئۆلتۈرسەكمۇ كېچىكمەس، دەپ ئويلاپ، سەمەتنى دار ئالدىدا توختىتىپ قويۇپ، پادىشاھ ئالدىغا بېرىپ ئەھۋالنى بايان قىپتۇ.

پادىشاھ گۇناھكارنى ياندۇرۇپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. جالات سەمەتنى پادىشاھ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ. پادىشاھ سەمەتنى: — سەن نېمە ئۈچۈن ئۆلۈم ئالدىدا «ۋاي ئىسىت!» دەپ پەر-

ياد ئۇرىسەن؟ ياكى جازاغا قايىل ئەمەسمۇسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئى پادىشاھى ئالەم! — دەپتۇ سەمەت، — مەن جازا-غا نارازى ئەمەسمەن. ئۆلۈ-

شۈمگە ھەسرەت چەكمەيمەن. «ۋاي ئىست!» دەپ ھەسرەت چېكىد-
شەمىدىكى سەۋەب مۇنداق: ئالەم بىنا بولغاندىن تارتىپ تا ھازىر -
غىچە قاسساپلار ئۆچكە سويغاندا گۆشنى قىل قىلىۋېتەتتى. مەن
ئۆچكىنى سويغاندا قىل قىلماي پاكىز سويۇشنى كەشىپ قىلغا -
ئىدىم، لېكىن مەن بۇ ھۈنەرنى تېخى بىرىگە ئۆگەتمىگەن ئىدىم.
ئەمدى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىندىم، مەن دار ئالدىغا كېتىۋېتىپ
ئىچمىدە: مەن بۇ ھۈنەرنى بىرىگە ئۆگىتىپ قويسام بولغاند -
كەن. مەن ئۆلسەم بۇ ھۈنەر مەن بىلەن كېتىدۇ. قاسساپلار يەنە
ئۆچكە گۆشنى قىل قىلىۋېتىدۇ، دەپ ئويلاپ «ۋاي ئىست!» دې -
گەندىم.

— شۇ ھۈنەرنىڭ راستمۇ؟ — دەپتۇ پادىشاھ.

— راست، — دەپتۇ سەمەت.

— ئوردىنىڭ قاسسىپىمۇ ئۆچكە سويغاندا گۆشنى قىل قىل -
لىۋېتەتتى. مۇشۇ ھۈنەرنىڭ ئۈچۈن مەن سېنىڭ گۇناھىڭنى كە -
چۈردۈم، سەن مۇشۇ ھۈنەرنىڭنى ئالدىمدا نامايان قىل، — دەپتۇ
پادىشاھ.

جاللات چىقىپ جازا مەيدانىدىكى خەلقنى تارقىلىشقا بۇي -

رۇپ، دارنىڭ تاسمىسىنى

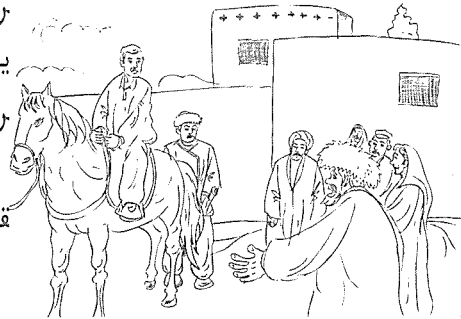
يېشىپتۇ. توپ ئىچىدىن بى -

رى جاللاتتىن سورايتۇ:

— گۇناھكارنى نېمىش -

قا دارغا ئاسمايسىلەر؟

— ئاسمايدىغان بول -

دۇق، — دەپتۇ جالات.

— نېمە سەۋەبتىن؟

— نېمە سەۋەبتىن بولاتتى! ھۈنەرنىڭ خاسىيىتىدىن! — دەپ

جاۋاب بېرىپتۇ جالات.

بىلىقتۇتجان چۆچەكنىڭ ئاخىرلاشقانلىقىنى بىلەلمەيلا قالدى.

بۇ چۆچەك شۇنچە قىسقا بولسىمۇ، ئەمما ئۆز ئىچىگە ئالغان مەز-

مۇن ناھايىتى چوڭقۇر ئىدى. بىلىقتۇتجان بۇنى ھېس قىلغاندىن

كېيىن، بوۋىسىغا:

— بوۋا، بۇ ئاز ھەم ساز چۆچەك ئىكەن، — دېدى جۇشقۇن.

لۇق بىلەن، — ھۈنەر ھەتتا ئادەمنى ئۆلۈم گىردابىدىنمۇ قۇتقۇ-

زۇپ قالىدىكەن — دە؟

— شۇنداق، جېنىم بالام! — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي قىزغىن.

لىق بىلەن چۈشەندۈرۈپ، — ھۈنەرنىڭ ئادەمنى تۇرمۇش جەھەت-

تە كاپالەتلەندۈرۈش، كىشىلەر ئارىسىدا ھۆرمەت ۋە ئىناۋەتكە

ئېرىشتۈرۈشتەك خاسىيىتىدىن باشقا، يەنە ئۆلۈم ئاغزىدىن قۇت-

قۇزۇپ چىقالايدىغان خاسىيىتىمۇ بار. يۇقىرىقى چۆچەكتە ناھايىد-

تى ئېغىر بىر گۇناھ ئۆت-

كۈزگەن بىر قاسساپ دارغا

ئېسىشقا بۇيرۇلىدۇ، ئەمما

ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆچكە سويۇش-

تىكى ئالاھىدە ماھارىتى بار.

لىقى بىلەن يەنىلا ئۆلۈمدىن

قۇتۇلۇپ قالدۇ ۋە ئۆز ھۈنرىنى تارقىتىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشىدۇ. بىز ياش چاغلاردا جەمئىيەت بەزىدە ناھايىتى قالايمىقانلىشىپ كەتكەن چاغلار بولغان ئىدى. نۇرغۇن ھۈنەرۋەنلەر، بىلىملىك كىشىلەر تۈرمىلەرگە قامالدى. ئەمما، شۇنىسى ئاجايىپكى، ھۈنرى بارلار، زىيالىيلار تۈرمىلەردىمۇ ئۆزىنىڭ ئورنىنى تېپىپ، ھۈنرىنى جارى قىلدۇرۇپ، يەنىلا باشقىلاردىن ياخشىراق ياشىغان ئىدى. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ھۈنەر مەيلى قانداقلا جايىدا بولمىسۇن ئادەمگە ئەسقاتىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن چوقۇم ھۈنەر ئۆگىنىش، ئىلىم ئىگىلەشكە ئەھمىيەت بېرىش، كىشىلەرنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىشقا ئەھمىيەت بەرگەندىلا، بۇ جايىدا خاتىرجەم ۋە بەختلىك ياشىغىلى بولىدۇ.

بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ ئورۇنلۇق گەپلىرىنى ئاڭلاپ، قايسىلىق بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى.

— جېنىم بالام! مانا مۇشۇ قىزغىنلىقىمدا، ساڭا يەنە بىر چۆچەك ئېيتىپ بېرەي! — دېدى بوۋاي ۋە چۆچىكىنى باشلاپ كەتتى.

ئالتۇن ۋە قەلەم

بۇرۇنقى زاماندا بىر بوۋاينىڭ ئەھەدە، ئەزىز ئىسىملىك ئىككى كى ئوغلى بار ئىكەن.

بوۋاي چوڭ ئوغلىنى ئوقۇشقا بەرگەندە مەكتەپتىن قېچىپ ئوقۇماپتۇ. كىچىك ئوغلى ئەزىز مەكتەپتە ناھايىتى ياخشى ئو- قۇپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بوۋاي ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ. ئۇ بارلىق مال - دۇنيالىرىنى ئالتۇنغا ئايلاندۇرۇپ ئوغۇللىرىغا: «مەن ئۆ- لۈپ كەتسەم مۇشۇ ئالتۇننى تەڭ بۆلۈشۈڭلار» دەپتۇ - دە، كۆز يۇمۇپتۇ.

ئۇلار دادىسىنى يەرلىككە قويغاندىن كېيىن ئەھەدە: — ئۆكۈم، مەن ئالتۇننى بازارغا ئاپىرىپ تەپمۇتەڭ ئىككىگە بۆلدۈرۈپ كېلەي، — دەپ ئالتۇننى ئېلىپ ئۆيدىن چىقىپ كې- تىپتۇ.

ئەزىز ئۆيدە قەلەمنى قولغا ئېلىپ دادىسىنى ئەسلەپ شې- ئىر يېزىشقا باشلاپتۇ. كەچ بويىتۇ، ئەھەدە كەلمەپتۇ. ئەسلىي ئۇ ئالتۇننى ئېلىپ قېچىپ كەتكەنىكەن.

دادىسى ۋە ئاكىسىدىن ئايرىلغان ئەزىز پۈتۈن زېھنىنى خەت- كە بېرىپ، ئاجايىپ ئۇستا خەتتات بولۇپ چىقىپتۇ. شۇ كۈنلەردە پادىشاھقا بىر خەتتات لازىم بولۇپ قېلىپ، پادىشاھ بۇ ئىشقا ئە-

زىزنى لايىق كۆرۈپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشاھ بىر شەھەردە زىيارەتتە بولۇش ئۈچۈن يولغا چىققاندا، ئەزىزنى بىللە ئېلىپ بېرىپتۇ.

ئۇلار شەھەرنى تاماشا قىلىۋاتسا، بىر بالا ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئەزگۈدەك نالە قىلىپ تىلەمچىلىك قىلىۋاتقۇدەك، بۇنى كۆرگەن ئەزىزنىڭ يۈرىكى سىيرىلىپ ھېلىقى تىلەمچىگە يېنىدىن بىر تىللانى ئېلىپ سۈنۈپتۇ. تىلەمچى بېشىنى كۆتۈرۈپ قارايتىكەن، ئەزىز ئۆز ئاكىسى ئەھەدىنى تونۇپتۇ. ئەمما ئەھەد شاھانە تون - سەرپاي بىلەن سالاپەتلىك تۇرغان ئۈكسىنى تونۇماپتۇ، ئەزىز ئاكىسىنى ئۆزى چۈشكەن ساراىغا ئېلىپ بېرىپ تونۇشلۇق بېرىپتۇ. ئەھەد ئۇنى تونۇغاندىن كېيىن، ئىزادىن يەرگە كىرىپ كەتكىلى تاسلا قاپتۇ.

— ئۇكام، — دەپتۇ ئەھەد قاتتىق ھەسرەتلىنىپ، — ئالتۇن دېگەنمۇ تۈگەيدىكەن، بىلىم ۋە ھۈنەر تۈگىمەيدىغان بايلىق ئەد-كەن، — دەپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ قىسقا چۆچەكتە ئىلىم ۋە ھۈنەرنىڭ پۇل ۋە بايلىقتىن ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقى بايان قىلىنغانلىقىنى، ئوقۇغان ھامان يۈرەككە شۇ ھامان تەسىر قىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلغان ئىدى.

بىلقۇتجاننىڭ چۆچەككە بولغان تەشەنلىقى بارغانچە ئېشىپ بېرىۋاتاتتى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇلاپلا يەنە بىر چۆچەكنى باشلىۋەتتى.

ئالتۇننىڭ تەسىرىدە

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەن، توق ئىكەن، يېتىم بۇ -
 لوڭدا، خەلق زۇلۇمدا، ئاچچىنىڭ بارچىسى خەزىنىدىكى تۇلۇمدا
 ئىكەن. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى بەكمۇ زالىم ئىكەن. ئۇ ھەددىدىن
 زىيادە ئالۋاڭ - سېلىق سېلىپ، خەلقنى قاقشىتىدىكەن. پادى-
 شاھقا دېھقان ۋە ھۈنەرۋەنلەر بەكمۇ ئوچ ئىكەن.

بىر كۈنى پادىشاھ زەر، ئۈنچە - مەرۋايىت، ياقۇت بىلەن
 زىننەتلەنگەن ئېسىل تون كىيىپ بىر ساتىراشخانغا كىرىپ
 كەپتۇ.

پادىشاھ يېشىنىپ كۇرسىدا ئولتۇرغاندىن كېيىن، ساتىراش
 ئەدەپ بىلەن كېلىپ پادىشاھنىڭ چېچىنى ئاپتۇ، ساقال - بۇ -
 رۇتىنى ياساۋىتىپ ساتىراشنىڭ كۆڭلىگە بىر ئىش كەپتۇ. ئۇ تۇ -
 يۇقسىزلا پادىشاھنىڭ ساقىلىنى خۇددى ئۆچكىنىڭ ساقىلىنى
 تۇتقاندەك تۇتۇۋېلىپ، قولىدىكى ئۈستىرىنى پادىشاھنىڭ كانىيىد -
 خا تەگكۈزۈپ:

— ھىم، مانا مۇشۇنداق بىر سۈرسەم، جانابلىرىنىڭ ئىشى
 تامام بولىدۇ، — دەپتۇ.

— ھاي - ھاي! ئۇنداق بىمەنە گەپ قىلما، — دەپتۇ پادىشاھ

ئالسىپ.

ساتىراش پادىشاھنىڭ ساقلىنى تېخىمۇ يۇقىرىغا قايرىپ تارتىپ، بويىنىنى بىر غېرىچ سوزۇپ، ئۇستىرنى بوغۇزغا تەگ-كۈزۈپ:

— مانا، مۇشۇنداق قىلىپ بىرلا تارتىمەن، ئىش تامام، ۋەسسalam! — دەپتۇ.

پادىشاھنىڭ پۈت — قولى لاغىلداپ تىترەپ، كۆزلىرى چاند-قىدىن چىقىپ كېتەي دەپتۇ.

— ھاي — ھاي!..! بۇ پەيلىڭدىن يان، نېمە خالىساڭ شۇنى قىلاي، ساڭا خەزىنەمنى ئېچىپ بېرەي، نېمە لازىم بولسا ئالغىن. مېنى ئۇنداق قىلما... — دەپتۇ پادىشاھ.

— خوش تەقسىر، «جاھاننى لەرزىگە كەلتۈرىمەن» دەپ خەلقنى قورقۇتقانلىرى شۇمدى؟ خەلقنى سەلتەنەتلىرى ئالدىدا تىترەتكەن جانابلىرى ئەجەب مېنىڭ ئالدىدا لاغىلداپ تىترەپ كەتلىغۇ؟ — دەپتۇ ساتىراش پادىشاھنىڭ ساقلىنى تېخىمۇ چىڭ قاماللاپ.

— جىنىم ئۇستام، — دەپتۇ پادىشاھ تىترەك ئاۋازدا، — زەر بېرەي، ئۇنداق قىلما...!

— زەر ئالمايمەن، قان ئالمەن! — دەپتۇ ساتىراش.

— ھاي. مەن ساڭا زەر بېرەي، زەر!

— ياق، زەر ئالمايمەن، قان ئالمەن، قان...! زەر دېگەن قو-

لۇمدىكى ئۇستىرا...

— سادىخاڭ كېتەي قېرىنداش، زەر بېرەي، بىر قوشۇق قې-

نىمىدىن كەچ!

— مەن زەر ئۇچۇن قېنىڭدىن كەچمەيمەن، ئەگەر ھەر قا-
چان، ھەر زامان ماڭا بويسۇنىدىغان پادىشاھ بولساڭ ئاندىن كېچ-
مەن.

پادىشاھ ئويلىنماستىن ۋارقىراپتۇ:

— بويسۇنماي، ئەزىرايى خۇدا، بويسۇنماي...!
ساتىراش بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، پادىشاھنىڭ ساقلىنى قويۇپ
بېرىپتۇ. پادىشاھ كىيىملىرىنى ئويۇپ - توپۇل كىيىپ، چىقىپ
كېتىپتۇ. ئۇ ئوردىسىغا بېرىپ تەختكە چىقىپتۇ - دە:
— جاللات! — دەپ ۋارقىراپتۇ. جاللاتلار دەرھال پادىشاھنىڭ
ئالدىغا ھازىر بوپتۇ.

— ئوي بازاردىكى ساتىراش داۋۇت ھازىر كەلتۈرۈلۈپ دارغا
ئېسىلسۇن ۋە تېنى پارچە - پارچە قىلىۋېتىلسۇن! — دەپتۇ پا-
دىشاھ.

ھايال ئۆتمەي جاللاتلار ساتىراشنى باغلاپ، پۇت - قولىنى
يەرگە تەگكۈزمەي دار ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ.

پادىشاھنىڭ خەزىنىسىنى باشقۇرىدىغان ھېكەم دېگەن كىشى
ساتىراش داۋۇتنىڭ يېقىن ئاغىنىسى ئىكەن. ئۇ دوستىنىڭ ئۆ-
لۈمگە بۇيرۇلغانلىقىنى ئاڭلاپ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەپتۇ - دە:
— ئى كەرەملىك شاھىم، ساتىراش نېمە سەۋەبتىن ئۆلۈمگە
بۇيرۇلدىكىن؟ — دەپ سوراپتۇ.

پادىشاھ ساتىراشخانىدا بولغان ئەھۋالنى ئېيتىپ بېرىپتۇ ۋە
ئۆزىنىڭ ئوچ ئالماقچى ئىكەنلىكىنى دەپتۇ.

— شاھم، — دەپتۇ ھېكىم، — ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتىنى سوراپ بېقىپ، گۇناھنى تونۇغاندىن كېيىن، ئاندىن ھۆكۈمنى ئىجرا قىلساق قانداق؟

پادشاھ ھېكىمنىڭ مەسلىھەتىگە قوشۇلۇپتۇ. ۋەزىرلەردىن بىرى ئۇنىڭدىن سوئال سوراشقا باشلاپتۇ:

— سەن ساتىراش بولغىلى قانچە يىل بولدى؟
— ئوتتۇز يىل.

— پادشاھمىزنىڭ چېچىنى قاچاندىن بېرى ئېلىۋاتىسەن؟
— ئون بەش يىلدىن بېرى.

— ئون بەش يىلدىن بېرى پادشاھ بىلەن چاقچاق قىلىشقاندىن مېدىڭ؟

— ياق، ھەر دائىم ئۇنىڭ چاچ - ساقاللىرىنى ئەدەپ بىلەن ئالاتتىم.

— بۇ قېتىم نېمىشقا ئەدەپسىزلىك قىلدىڭ؟

— يوقسۇ، ئەدەپتىن قىلچە چىقىپ كەتكىنىم يوق.

— شاھنى ئۈستىرا بىلەن بوغۇزلايمەن دەپ قورقۇتقانلىقىڭ ئەدەپسىزلىك بولمامدۇ؟

— يوقسۇ، مەندەك بىر ئاجىز قانداقمۇ ئۇنداق ئىشنى قىلىشقا پېتىنماي؟ پېقىر ئۇنداق ئىشنى ئوڭۇمدا تۇرماق، چۈشۈم - دىمۇ قىلغىنىم يوق.

سوئال - سوراق ئەۋجىگە چىققاندا، پادشاھ تاقەت قىلىپ تۇرالماي ۋارقىراپتۇ.

— كاززاپ! نامەرد ئىكەنسەن، ئۆلۈمدىن قورقۇپ يالغان

سۆزلەۋاتىسەن، ھۇ ھايۋان!

— ئۆمرۈمدە يالغان سۆزلەپ باققىنىم يوق، — دەپتۇ سا.
 تراش، — بۇ گەپنى ئۆزلىرىدىن ئاڭلاپ قورقۇۋاتىمەن.
 پادىشاھ بۇ گەپلەرنى «ماڭا تەنە قىلدى» دەپ ئويلاپتۇ — دە،
 دەرغەزەپ بولۇپ:

— جاللات! پەرماننى بەجا كەلتۈر! — دەپ ۋارقىراپتۇ.
 — ئەي پادىشاھىم، سەۋر قىلغايلا، — دەپتۇ ھېكىم پادى.
 شاھقا تەزىم قىلىپ، — مەن بىر ئىشنى سەزگەندەك قىلىۋاتىدە.
 مەن، مەن ساتراشتىن ئىككى ئېغىز گەپ سوراپ باقسام بولار.
 مۇ؟

ھېكىم ئەقىل — پاراسەتتە كامالەتكە يەتكەن كىشى بولغاچقا،
 پادىشاھ ئۇنىڭغا قول قويدىكەن، شۇڭا ئۇنىڭ سۆزىگە قوشۇلۇپ.
 تۇ.

— سەن پادىشاھنىڭ چېچىنى قەيەردە ئالغاندىڭ؟ — دەپ
 سورايتۇ ھېكىم ئاغىنىسىدىن چاندۇرماي.

ساتراشمۇ چاندۇرماي جاۋاب بېرىپتۇ:
 — ئۆز دۈكىنىمدا ئالغان.

— بۇرۇنمۇ پادىشاھىم دۈكىنىڭغا بارغانىدى؟

— يوقسۇ، ئۆمرۈمدە پادىشاھنىڭ چېچىنى ئۆز دۈكىنىمدا
 ئالغىنىم بۈگۈنكى بىر قېتىم.

— سەن بۇ دۈكىنىڭدا قاچاندىن بېرى تۇرۇۋاتىسەن؟

— تېخى كېچە كۆچۈپ كەلگەندىم.

— مەسىلە روشەنلەشمەكتە، — دەپتۇ ھېكىم پادىشاھقا

سالماقلىق بىلەن قاراپ، — جانابلىرى پېقىرغا بىرەر سائەت مۆھلەت بېرىپ، بىر نەچچە نۆكەر قوشۇپ بەرسىلە، مەن بىر ھېكمەتنىڭ سىرنى ئاچقان بولاتتىم.

— قېنى، ھېكمىتىڭىزنى كۆرسەتكەيسىز، ئەگەر ۋاقىت ئۆتۈپ كەتسە، سىزنىڭمۇ بېشىڭىز ئۆلۈمدە، — دەپتۇ پادىشاھ. ھېكمەت سائىراشنى زەنجىر كىشەندىن بوشتىپتۇ ۋە ئون نەچچە نۆكەر بىلەن سائىراشنىڭ دۈكىنىغا كەپتۇ، ئاندىن سا- تىراشقا قاراپ:

— سەن پادىشاھنىڭ چېچىنى قەيەردە تۇرۇپ ئالغان؟ — دەپ سورايتۇ. سائىراش پادىشاھنىڭ ئولتۇرغان يېرىنى ۋە ئۆزى تۇر- غان يەرنى كۆرسىتىپ بېرىپتۇ.

ھېكمەت بىردەم ئويلىغاندىن كېيىن، نۆكەرلەرنى سائىراش تۇرغان يەرنى كولاشنى بۇيرۇپتۇ. نۆكەرلەر يەرنى تىزغىچە كولاپ- تىكەن، يوغان بىر كۆپ چىقىپتۇ. ئۇلار كۈپنى پادىشاھنىڭ ئال- دىغا ئاپىرىپ ئاچقان ئىكەن. كۈپنىڭ ئىچىدىن لىق ئالتۇن چى- قىپتۇ. ئەسلىدە ھېكمەت ئاغىنىسىنى قۇتقۇزۇۋېلىشنى ئويلاپ، پا- دىشاھ داۋۇتتىن سوراق سوراۋاتقان ۋاقىتتا، خەزىنىدىن ھېلىقى كۈپنى ئېلىپ چىقىپ، سا- تىراشخانغا كۆمۈپ قويغان ئىكەن.

پادىشاھ كۈپتىن ئالتۇن چىققانلىقىنى كۆرۈپ قەۋەت خۇشال بوپتۇ. ھېكمەت پادى-

شاھقا قاراپ:

— مانا، بۇ كۈپتىكى ئالتۇن جانابلىرىنىڭ چېچىنى ئالغاندا ساتراش دەسسەپ تۇرغان يەردىن چىقتى، بۇنىڭ ھېكمىتى شۇ. كى، بۇنداق بىر ئاددىي ساتراشنىڭ ئۆزلىرىگە ئۇنداق ھەيۋە قىلىشى، ئۇ تۇرغان يەردىكى ئالتۇننىڭ تەسىرىدىن بولغان. دېمەك، جانابلىرى ئالتۇن تاج، ئالتۇن كەمەرلەردىن ئاجراپ ئولتۇرغاندا، بۇ كۈپتىكى خىسلەتلىك ئالتۇن ساتراشقا تەسىر قىلغانلىقتىن، ئۇ ئۆزىنىڭ نېمە قىلغانلىقىنى بىلمەي قالغان. شۇڭا ساتراشنىڭ گۇناھىدىن كېچىپ، كىشىلەرنى ئەدەپتىن چىقىرىپ تاشلايدىغان بۇ ئالتۇننى خەزىنىگە ئېلىش كېرەك، — دەپتۇ.

پادىشاھ ھېكمىتىنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ، مەنۇن بوپتۇ ۋە ساتراشنى قويۇپ بېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئاددىي بىر ساتراش زالىم پادىشاھنى ئەخمەق قىپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ چۆچەكنى ئوقۇپ قانغۇچە ھۇزۇرلاندى ۋە ساتراشنىڭ ئەقىل ئىشلىتىپ زالىم پادىشاھنى يەتكۈچە مەسخىرە قىلغانلىقىنى ۋە دوستىنىڭ ياردىمىدە ئوڭۇشلۇق قۇتۇلۇپ چىققانلىقىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ئاراملىق تىن ئېلىۋالدى. ئەمما ئۇ بۇ چۆچەكتە نېمىلەر بايان قىلىنغان؟ دېگەن سوئالغا جاۋاب تاپالماي خېلىلا قىينالدى. ئەتىسى ئويلىغانلىرىنى بوۋىدسىغا سۆزلەپ بېرىۋىدى، بوۋىسى كۈلۈپ كېتىپ مۇنداق دېدى:

— بالام، ھەممە چۆچەكتىن مەنە تاپمەن دەپ زىغىرلاپ يۈرسەڭمۇ قاملاشماس. بۇ چۆچەكتىن «ھەرقانچە كۈچلۈك ۋە قە-

بىھ بولغان تەقدىردىمۇ، ئادەمنىڭ يەنىلا ئاجىزلىقى بولىدۇ» دې-
گەن مەنە چىقىدۇ. بەزى قىزىقارلىق، تەبىئىي توقۇلغان چۆچەك-
لەر ئادەمنى كۈلكىگە سالىدۇ، كىشىگە خۇشاللىق ۋە ئارام بې-
غىشلايدۇ...

بىلقۇتجان قايىل بولۇپ بېشىنى لىڭشىتتى.

— ھۈنەر ئۆگىتىشتە بىر قاتار قائىدە - پىرىنسىپ ۋە ئۆرپ -
ئادەتلەر بار، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ئاخىردا، — ھازىر ساڭا
مانا مۇشۇنداق مەزمۇندىكى بىر چۆچەكنى ئېيتىپ بېرى. قۇلاق
سال!

ئۇستازنىڭ ھىيلىسى

قەدىمكى زاماندا بىر كىشى ئۇرۇشۇش، چېلىشىش ماھارىتىدە - نى تىرىشىپ ئۆگىنىپ ۋايىغا يەتكەن ئاتاقلىق پالۋان ئىكەن. بۇ كەسىپنىڭ 360 تۈرلۈك ئۇسۇلىنى مۇكەممەل بىلىدىكەن ۋە ھەر كۈنى شۇ ماھارەتلىرىنى ئىشلىتىپ كىشىلەر بىلەن چېلىشىش ۋە ئېلىشىشقا چۈشىدىكەن. ئۇ شاگىرتلىرىدىن بىرىگە بۇ كەسىپنىڭ 359 تۈرلۈك ئۇسۇلىنى ئۆگىتىپ، پەقەت بىر ئۇسۇلنى سىز ساقلاپ ئۆگەتمەپتۇ. شاگىرت كۈچ - قۇۋۋەتتە، كۈرەش سەنئىتىدە يۇقىرى ماھارەتكە ئىگە بولۇپتۇ، ھېچكىم ئۇنىڭ بىلەن كۈرەشكە چۈشۈشكە جۈرئەت قىلالماپتۇ. بىر كۈنى ئۇ مەغ - رۇرلىنىپ، پادىشاھقا:

— يېشى چوڭ بولغىنى ۋە تەربىيە قىلغىنى ئۈچۈن ئۇستاز - زىم مەندىن ئۈستۈن بولمىسا، كۈچ - قۇۋۋەتتە مەن ئۇنىڭدىن كەم ئەمەس، — دەپ ماختىدى. نىپتۇ.

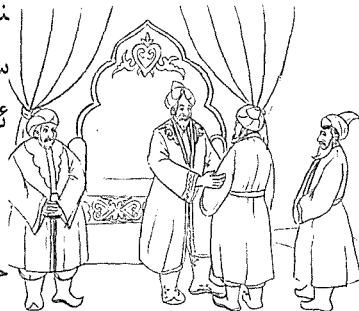
ئۇنىڭ بۇ گەپلىرى پا - دىشاھقا ياقماپتۇ. بىر چوڭ چېلىش مەيدانى ھازىرلاپ، ئۇستاز بىلەن شاگىرتىنىڭ

چېلىششقا چۈشۈشنى بۇيرۇپتۇ. چېلىشش مەيدانغا پادشاھ،
 ۋەزىرلەر، ئەمەلدارلار ۋە مەملىكەتتىكى مەشھۇر پالۋانلار كېلىپ-
 تۇ. چېلىش باشلىنىپتۇ، شاگىرت ئۇستازغا خۇددى مەست پىل-
 دەك ھەيۋەت بىلەن روبرو بولۇپتۇ. ئۇنىڭ غەيرىتى تاغنى جايد-
 دىن يۆتكىۋەتكۈدەك ئۈستۈن ئىكەن. ئۇستاز شاگىرتىنىڭ كۈچ
 - قۇۋۋىتىنىڭ ئۆزىدىن ئارتۇق ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپتۇ، دەر-
 ھال شاگىرتىغا ئۆگەتمەي، سىر قىلىپ ساقلاپ قالغان ھۈنرىنى
 ئىشلىتىپتۇ. شاگىرت بۇ ئۇسۇلغا تاقابىل تۇرۇشنى بىلمىگەنلى-
 كى ئۈچۈن، قارشى تۇرۇشتىن ئاجىز كېلىپتۇ. ئۇستاز شاگىرت-
 نى بېشىدىن ئېگىز كۆتۈرۈپ ئايلاندۇرۇپ يەرگە ئۇرۇپتۇ. تاماشا
 كۆرگۈچىلەر تەھسىن - ئاپىرىن ياغدۇرۇپتۇ. پادشاھ ئۇستازغا
 نۇرغۇن مۇكاپاتلار ئىنئام قىلىپتۇ، شاگىرتقا: «ئۆزۈڭنى ئۇستا-
 زىڭدىن ئۈستۈن كۆردۈڭ!» دەپ تەنە قىلىپتۇ.

— ئۇستازىم كۈچ - قۇۋۋەتتە مەندىن تۆۋەن ئىدى، پەقەت
 كۈرەش ئۇسۇللىرىدىن ماڭا ئۆگەتمەي ساقلاپ قالغىنىنى ئىشلى-
 تىپ غالىب كەلدى، — دەپتۇ شاگىرت.

— مانا شۇنداق كۈنلەر ئۈچۈن كۈرەش ئۇسۇللىرىدىن بىرد-

نى ئۇنىڭغا ئۆگەتمەي سىر
 ساقلىغانىدىم، — دەپتۇ
 ئۇستازى.

بىلقۇتجان چۆچەك ئا-
 خىرلىشىشى بىلەنلا ھايا-

جانلىنىپ:

— بوۋا، قارىغاندا ھۈنەر ئوڭىنىشتىنمۇ ئۇستاز بولۇش تەس ئوخشايدۇ - ھە؟ — دېدى مەيۈس ئاھاڭدا.

مۆھتەرەم بوۋاي باش لىڭشىتىپ تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

— گېپىڭ توغرا، بالام! نەچچە يىل، ھەتتا ئون يىل كۆڭۈل قويۇپ، مېھرىنى بېرىپ تەربىيەلىگەن شاگىرتلار ئىچىدىن ئۇس-تازىغا پۈت ئاتىدىغان پەزىلەتسىز ناكەسلەرمۇ چىقىپ قالىدۇ. تەجرىبىلىك ئۇستازلار بۇنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ھەممە ھۈ-نرىنى ئۆگەتمەستىن، بىرەر ھۈنرىنى ساقلاپ قالىدىغان ئادەت كېلىپ چىققان. ئەگەر ئەنە شۇنداق ناكەسلەر ئۆزىگە خىرىس قىلغاندا، يۇقىرىدىكى چۆچەكتە ئېيتىلغاندەك، ئۇلارنىڭ ھەيۋى-سىنى ئوڭۇشلۇق يەرگە ئۇرغىلى بولىدۇ. ھۈنەرۋەنچىلىكتە بۇ-نىڭدىن باشقا قائىدە - پىرىنسىپلار نۇرغۇن، بۇ يەردە ھەممىسى-نى سۆزلەپ ئولتۇرمايمەن. پەقەت سەن ھۈنەر ۋە ئىلىمنىڭ ھەم-مىدىن قىممەتلىك بايلىق ئىكەنلىكىنى ياخشى چۈشىنىۋالغان بولساڭلا، مەن ساڭا شۇنچە نۇرغۇن چۆچەك ئېيتىپ بەرگىنىمگە رازى بولغان بولاتتىم، جېنىم بالام!

بىلىقتىن بوۋىسىغا

جىق ۋەدىلەرنى بەردى،
مۆھتەرەم بوۋاي بۇ ئامراق
نەۋرىسىنى باغرىغا چىڭ
باستى.

كىتاب ئىسمى: بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى
تۈزگۈچى: بىلقۇت شىركىتى
مەسئۇل مۇھەررىرى: گۈلباھار، يالقۇن روزى
مەسئۇل كوررېكتورى: قېيۇم تۇرسۇن
لايىھىلىگۈچى: گەنۋەر تۇرسۇن، ئىلشات (خەتتات)، ئىليار (رەسسام)
مەخمۇتجان (رەسسام)
نەشرىيات: شىنجاڭ ئېلېكترون ئۈن - سىن نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830000
تارقاقچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى
باسما زاۋۇت: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 2.5
نەشرى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2
باھاسى: 240 يۈەن (جەمئىي 30 تۈر، يەككە باھاسى 8.00 يۈەن)